

Stresul amplifică efectele nocive ale poluării din aer asupra gravidelor și nou-născuților

PAGINA 5

Mărul lupului, cea mai puternică plantă medicinală din România

PAGINA 6

Pantalonii scurți potriviți siluetei pun trupul în valoare

PAGINA 7

Anul XV Nr. 742

Duminică 16 iulie 2017

Informația de **Duminică**

Se distribuie împreună cu Informația Zilei

11 - 19 iulie 1917: Se împlinesc 100 de ani de la bătălia de la Mărăști

PAGINILE 3-4

Armata a II-a română de sub conducerea generalului Averescu dobândise o victorie decisivă, care în tactică înseamnă zdrobirea inamicului prin dezorganizare

Partidele din România primesc lunar sute de mii de euro din taxe plătite de populație

Subvențiile pentru partide politice însumează peste 2.250.000 de lei. Formațiunile politice au beneficiat de această sumă în prima decadă a lunii iulie.

Dintre partidele politice, PSD-ul a primit cel mai mult. Acesta a încasat în iulie o sumă de 1.233.625,94 de lei.

Partidul Național Liberal (PNL) a beneficiat în iulie de o subvenție de 605.413,95 de lei, Uniunea Salvați România (USR) de 173.646,13 lei, Partidul Alianța Liberalilor și Democraților (ALDE) — 144.219,18 lei, iar Partidul Mișcarea Populară (PMP) de 95.498,35 lei.

Potrivit AEP, acordarea subvenției lunare de la bugetul de stat Uniunii Naționale pentru Progresul României (UNPR) — în valoare de 2.871,42 de lei în prima decadă a lunii iulie — s-a suspendat prin decizia președintelui AEP nr. 32 din 31 martie 2016 și va fi păstrată în sumă de mandat, potrivit prevederilor art. 24 alin. (5) din Legea nr. 334/2006, republicată, precizează agerpres.ro.

La moartea marelui scriitor Augustin Buzura, înaltă cinstitie

PAGINA 10

După Augustin Buzura rămâne o operă literară și publicistică a cărei substanță va înfrunța timpul prin adâncimea cugetului unui prozator român de prim ordin

În mileniul II î. Chr, spațiul carpatic era cel mai mare centru de putere din întreaga Europă

Pe parcursul mileniului II î. de Chr. și în primele secole ale mileniului I î. de Hr. în spațiul carpatic avem o dezvoltare a societății într-un ritm exploziv, ce iese în evidență într-o comparație cu alte regiuni de pe continent.

Se constată o creștere fără precedent a dezvoltării economice și a culturii materiale, pe fondul valorificării metalelor și a altor bogății din regiune.

PAGINA 10

Oja este originară din China și există încă de acum 3000 de ani

La începuturi, pentru a-și "împodobi" unghiile, femeile făceau un amestec de ceară, gelatină, semințe, miere de albine, albuș de ou și gumă arabică, obținând un fel de pastă colorată. Familiile regale foloseau aurul și argintul pentru înfrumusețarea unghiilor, iar un manuscris Ming din secolul 15 arată că în familia regală unghiile se vopseau cu roșu și negru. Doar persoanele care făceau parte din familia regală aveau dreptul să se dea cu oja, cele din clase inferioare nu doar că nu aveau acest drept, ci erau și pedepsite aspru dacă îndrăzneau să își înfrumusețeze unghiile.

PAGINA 9

Nicolae Tesla, părintele ingineriei electrice moderne, prefera să trăiască izolat

Geniul înnăscut și tenacitatea sa l-au ajutat să realizeze una dintre cele mai mari invenții: comunicarea fără fir și a energiei nelimitate. La începutul anului 1893 a dovedit posibilitatea

comunicării prin unde radio cu ajutorul dispozitivelor sale, o barcă controlată de la distanță și un telefon fără fir, cu 70 de ani anterior intrării în circulație a telefoanelor fără fir. În 1904, Tesla scria că atunci când ideea sa va fi aplicată "Pământul se va transforma într-un creier uriaș, capabil să răspundă oricărei părți a acestuia".

PAGINA 11

Melania Trump și Brigitte Macron, adevărate etaloane în materie de modă

Melania Trump și Brigitte Macron sunt două dintre cele mai urmărite prime doamne din lume, atât datorită poziției soților lor, dar mai ales pentru că au devenit adevărate etaloane în materie de modă, scrie Vogue. Vizita cuplului prezidențial american la Paris cu ocazia zilei Bastiliei a făcut ca mulți ochi să se îndrepte asupra celor două soții care au petrecut atât ziua de joi cât și cea de vineri împreună, fie singure fie cu soții lor. După ce s-au întâlnit la Hotel des Invalides, în cursul zilei de joi, cele două doamne au fost practic de nedespărțit. Au vizitat superba clădire în care se află mormântul lui Napoleon, apoi s-au plimbat cu barca, seara au luat cina cu soții lor în Turnul Eiffel, iar vineri au participat la parada de Ziua Bastiliei. La cina din Turnul Eiffel, ambele au ales să aducă un omagiu brandurilor franceze de modă. În timp ce Brigitte Macron a rămas fidelă lui Louis Vuitton, purtând o rochie scurtă în alb și negru, Melania a ales să poarte o ținută personalizată realizată de Hervé Pierre personalizată.

“Exploziunile proiectilelor noastre acopereau întregul sector de atac, dela inclusiv Mărăști la Incărcătoarea. Spectacolul mare, peste măsură de emoționant. Încetul cu încetul se luminează de zi și ochiul poate distinge numai cu binoclu și cu mare greutate, coloanele noastre. Incep a se auzi armele infanteriei, apoi mitralierele și în fine grenadele; s'a ajuns deci corp la corp.”

În 16 iulie 1054 s-a produs Marea Schismă

Marea Schismă din 1054 este un eveniment ce a împărțit creștinismul în două mari ramuri, vestică (catolică) și estică (ortodoxă). Anul în care s-a petrecut este 1054, deși tensiunile datau de multă vreme între creștinătatea latină și cea greacă. Principalele cauze rezidă în disputele asupra autorității papale și inserării clauzei Filioque în Crezul de la Niceea, deși au existat și cauze minore, cum ar fi disputele legate de jurisdicția asupra anumitor regiuni, sau de alte practici liturgice.

Încă de la începuturi, Biserica a acordat un statut special unor episcopi, numiți patriarhi: episcopul Romei, episcopul Alexandriei și episcopul Antiohiei. Lor li s-au alăturat episcopul Constantinopolului și episcopul Ierusalimului, confirmați în cadrul Conciliului din Calcedon din 451. Patriarhii erau superiori celorlalți episcopi ai bisericii. În timp ce Constantinopolul se baza în solicitarea unei poziții mai înalte pe argumentul că era "Noua Romă", patriarhul Romei considera că el, ca succesor al Sfântului Petru, primul dintre apostoli, trebuia să aibă întâietate.

Dezbinarea Imperiului Roman a contribuit și ea la dezbinarea din sânul Bisericii. Teodosie cel Mare, care a murit în anul 395, a fost ultimul împărat care a domnit peste un Imperiu Roman unit; după moartea sa, teritoriul a fost împărțit în două jumătăți, estică și vestică, fiecare având propriul împărat. La sfârșitul secolului al V-lea, Imperiul Roman de Apus se dezintegrase sub presiunea triburilor germanice, în timp ce Imperiul Roman de Răsărit (bizantin) se bucura de o relativă stabilitate. Astfel, unitatea politică a Imperiului Roman a fost prima care a cedat.

Papa Leon al IX-lea (1049-1054) și Patriarhul Constantinopolului Mihail I Cerularie (1043-1058) au desăvârșit ruptura definitivă dintre cele două biserici în anul 1054, în urma unor dezacorduri ireconciliabile (lupta pentru supremație în lumea creștină, divergențe teologice etc.). Această ruptură a rămas cunoscută în istorie sub numele de Marea Schismă. Astfel, au apărut două biserici distincte, una occidental-latină (Biserica Catolică) condusă de Papă și una oriental-greacă (Biserica Ortodoxă) condusă de Patriarhul Constantinopolului. Din această perioadă este inițiată o adevărată competiție între cele două Biserici. Fiecare dintre ele va încerca să-și extindă aria de influență și să mărească numărul credincioșilor aflați sub ascultarea sa.

De asemenea, Patriarhul Constantinopolului este și în prezent considerat de către bisericile ortodoxe drept șef onorific, simbolic, al ortodoxiei. Este binecunoscută poziția de "Primul dintre egali" pe care o are față de celelalte biserici autocefale aflate în deplină comuniune liturgică.

Informația Zilei

ISSN 1222-4715

Director general - D. Păcuraru

Director editor: Ilie Sălceanu

Redactor șef
supliment - Adriana Zaharia
(Informația Zilei de Duminică
și Sănătate și Frumusețe,
Informația TV)

Redacția Satu Mare:

str. Mircea cel Bătrân nr. 15
Satu Mare, cod 440012
Telefon: 0261-767300

e-mail: redactiasm@informatia-zilei.ro

www.informatia-zilei.ro

Din consemnările de război 11-19 iulie 1917: se împlinesc

Acum 100 de ani, în 11 iulie, începea bătălia de la Mărăști. În anul 1917, în dimineața acelei zile, la ora 3.30, artileria românească începea pregătirea pentru atacul ce avea să urmeze. O armată renăscută din propria cenușă urma să treacă prin cele mai glorioase momente ale istoriei ei.

În vara anului 1917, la Mărăști, pentru prima oară după 11 luni de la intrarea României în război, soldații Armatei 2 conduse de generalul Averescu au văzut cum inamicul fuge speriat din fața lor. A fost, așa cum avea să consemneze Alexandru Averescu, "prima victorie adevărată din istoria Armatei Române moderne". Urma defensivă în bătăliile de la Mărășești și Oituz. Atunci, românii au luptat ca lei!

Bătălia de la Mărăști a fost una din principalele bătălii desfășurate pe teritoriul României în timpul Primului Război Mondial. S-a desfășurat între 11 iulie și 19 iulie 1917 și a fost o operațiune ofensivă a armatei române și armatei ruse cu scopul de a încercui și distruge Armata a 9-a Germană. Operațiunea a fost planificată a se desfășura în paralel cu operațiunea ofensivă de la Nămolosa la care s-a renunțat între timp.

A condus armata română spre marile victorii de la Mărăști și Oituz în Războiul pentru Întregirea Neamului

Mareșalul Alexandru Averescu, cel care a condus armata română spre marile victorii de la Mărăști și Oituz în Războiul pentru Întregirea Neamului, a descris în detaliu fiecare moment de pe front. În cele ce urmează, redăm fragmente din volumul "Notițe zilnice din răboiu (1916-1918)".

"Nu am dormit deloc. A trebuit să merg la postul de comandă al generalului Mărgineanu, Comandantul Diviziei a 3-a, pentru a fixa detaliile actului, în acord cu rezultatele obținute până atunci. M'am întors pe la 1; am terminat ce mai aveam de ordonat pe la 2 și am intrat în barca mea. Atât bateria grea din dreapta cât și cea de câmp din stânga au tras toată vremea. Peste puțină să închid ochii. De altfel nici nu m'am desbrăcat.

Fix la 4, am mers la observator; era încă întuneric, dar partea stângă a sectorului de atac era luminată de satul Mărăști, în flăcări.

Exploziunile proiectilelor noastre acopereau întregul sector de atac, dela inclusiv Mărăști la Incărcătoarea. Spectacolul mare, peste măsură de emoționant. Încetul cu încetul se luminează de zi și ochiul poate distinge numai cu binoclu și cu mare greutate, coloanele noastre. Incep a se auzi armele infanteriei, apoi mitralierele și în fine grenadele; s'a ajuns deci corp la corp.

Din toate părțile rapoartele sunt favorabile; soldații noștri pătrund în poziția inamicului și încep curățirea șanțurilor.

De altfel, pe unele puncte, se pot vedea distinct oamenii noștri, alergând în lungul șanțurilor și asvârlind grenade în ele.

La Mănăstioara, dușmanul a opus foarte mare rezistență

Regele Carol I al României, generalul Constantin Coandă și generalul Alexandru Averescu, alături de alți ofițeri ai armatei române

La ora 8, întreaga linie este a noastră! Dușmanul se retrage, mai cu seamă la centru, în dezordine. Incep a se aduna prizonieri numeroși. Se raportează capturare de tunuri.

La aripa stângă, adică la Mănăstioara, dușmanul opune foarte mare rezistență.

Aceasta nu mă îngrijorează; este deja stabilit de ieri seara, că la Sud de Mărăști să fie numai o acțiune demonstrativă. Mănăstioara trebuie să cadă prin acțiune de întoarcere pe la Nord de Mărăști.

Încercările Regimului 11 de a pătrunde iarăși în poziția dușmanului au rămas fără nici un rezultat

Mai îngrijorătoare este vestea că Regimul 11, care pătrunsesse în prima linie la Incărcătoarea, a fost respins de un contract și toate încercările de a pătrunde iarăși în poziția dușmanului au rămas fără nici un rezultat.

Am dat ordin Diviziei a 6-a (general Arghirescu) să înceteze ofensiva și să se mărginească, în acel punct, la o acțiune vie de front, de fixare. Diviziei 1-a (general Stratulescu) i-am ordonat să trimită Regimentul 17 în ajutorul Diviziei a 6-a, îndreptându-se dela Sud spre Nord, pe dealul Mărăști, pentru a lua Incărcătoarea prin întoarcere.

Am dispus în același timp a se bombarda Incărcătoarea, cu toată artileria grea, care este la distanța necesară.

Acțiunea infanteriei va trebui să înceapă mâine dimineață, după o scurtă bombardare de artilerie.

Primesc un ordin dela Marele Cartier General, că stânga mea rămâne în apoi și că este pericol pentru dreapta rușilor, cari nu sunt destul de susținuți de noi.

Enormități ridicule. Inimicul este

în debandadă și ei se tem de contra-atac!

O zi frumoasă, o zi cum nu a avut Armata până atunci

Centrul meu este pe dealul Teiș, iar dreapta pe dealul Mare. Am ajuns deci cu frontul pe Șușița. Dreapta de Incărcătoare a rămas înapoi și aceasta mă cam stingherește, deși sunt sigur că mâine se vor îndrepta lucrurile și acolo.

În fine, avem o zi frumoasă, o zi cum nu a avut Armata noastră până acum!

Se vor bucura oare toți, de victoria Armatei a II-a, căci sunt convins că victorie desăvârșită va fi?

Armata I-a a cerut o zi de pregătire. Așadar 48 ore întârziere. Strategii noștri cari au ales pe acolo direcția principală de atac „pentru condițiile locale”, pot să se felicite. Între aceștia a fost și generalul Christescu, Comandantul de azi al acelei Armate; ce crudă ironie a soartei!

Am apropiat rezerva (Diviziei 1-a) de noua linie de luptă mișcând-o în valea Limpejioarei.

Inamicul fuge peste tot. La Incărcătoarea nici nu a mai fost nevoie de atac; simpla amenințare cu întoarcerea Regimentului 17, pe la Sud, a făcut pe dușman să se retragă chiar în cursul nopții.

De asemenea și la Mănăstioara, amenințarea pe la Nord și-a produs efectul.

Am oprit de aseară trupele pe linia Șușița, cu ordin de a duce artileria de câmp înainte și de a o instala până la ora 1 pe terenul cucerit. Ordin pentru reluarea acțiunii se va da la timp.

Imediat după dejun, am plecat cu generalul Văitoianu spre postul de comandă al Brigadei a 5-a (colonel Con-

stantinescu Stan), la Alba.

Am trecut apoi spre Mărăști, străbătând câmpul de luptă.

Un adevărat labirint de șanțuri și rețele de sârmă, dușmane. Nici nu-mi vine a crede că o așa formidabil întărită poziție a putut fi părăsită de dușman.

Cadavrele voinicilor noștri soldați, alături în unele părți cu cadavrele dușmane; prin șanțuri, prin rețele! Ce privilegiate!

La Mărăști, am vizitat un post de comandă german și un depozit de munițiuni.

Totul, foarte bine organizat.

Am găsit pe generalul Mărgineanu; l-am felicitat și am hotărât cu el și cu generalul Văitoianu, reluarea înaintării la ora 4 p.m.

Doream să ajungem cu coloanele dincolo de Vizantea, iar cu detașamentele înaintate până la Putna.

Am reintrat apoi la observator.

Ordin ca mișcarea să se continue neîntrerupt până la Putna

Seara, primesc ordinul dela Marele Cartier General, că se suspendă operațiunile ofensive, din cauză că trupele ruse din Bucovina au făcut defecțiuni!

Ce concepțiune! Nu ar fi trebuit oare ca aceasta să fie un motiv mai mult pentru a împinge viguros înainte și, deoarece se făcuse spărtura pe la mine, să fiu întărit pentru a exploata până în ultima posibilitate succesul deja obținut?

Am dat ordin ca mișcarea să se continue neîntrerupt, până în Putna.

Am chemat la telefon pe generalul Mărgineanu și i-am explicat, că este de toată importanța ca trupele noastre să ajungă pe Putna chiar în noaptea aceasta.

“Armata a II-a română de sub conducerea generalului Averescu, dobândise deci o victorie decisivă, care în tactică înseamnă aruncarea inamicului înapoi, zdrobirea lui prin desorganizarea unităților sale, făcându-i prizonieri, luându-i material și panicându-l. Este fără nici o îndoială că această victorie, prezenta cele mai bune șanse de continuare, ea trebuia desăvârșită, dar aceasta nu mai era nici în voia generalului Averescu, nici în puterile Arm. II-a, ci era sarcina Comandamentului Superior, ca să atace după 14/VII Arm. a IX-a germană, în direcția Irești-Valea Putnei, întorcând rezistența acestei Armate.”

ISTORIE

ale Maresalului Alexandru Averescu 100 de ani de la bătălia de la Mărăști

Armata a II-a română de sub conducerea generalului Averescu dobândise deci o victorie decisivă, care în tactică înseamnă aruncarea inamicului înapoi, zdrobirea lui prin desorganizarea unităților sale, făcându-i prizonieri și panicându-l

Această întorsătură, pentru Armata mea, este aproape indiferentă, căci cu forțele de care dispun desigur că nu aș fi putut merge mult mai departe de linia Putnei, pe care vreau să ajung. Pentru Armata I-a sunt convins că este o fericire. Mergea cu siguranță la o înfrângere, din cele mai dureroase.

Am această convingere și nimeni nu mi-o va putea sdruce.

Contrar celor afirmate de generalul Mărgineanu ieri seara, peste noapte am fost informat că aripa sa stângă s'a oprit înainte de a ajunge la Putna: am fost foarte contrariat. Vina este a colonelului Alexiu, comandantul Brigadei 6-a, care a obiectat că trupele de sub comanda sa erau oboseite. Se odihniseră până la ora 4 p.m.! Această părere a fost a ofițerilor francezi, cari nu cunoșteau încă puterea de rezistență a soldatului nostru. Greșeala a fost a colonelului Alexiu, că s'a lăsat ușor convins.

O victorie strălucită

Am dat ordin să se continue azi mișcarea.

Până seara, Putna a fost atinsă, dar cu lupte. Dușmanul a avut vreme să-și restabilească ordinea în cursul nopții.

Am făcut să intre în linie restul Diviziei 1-a, oprit în rezerva Armatei și am constituit rezerva cu trupele cele mai încercate, Divizia a 3-a.

Am început înaintarea și la aripa dreaptă a Armatei, cu Divizia 8-a (general Patrașcu); inamicul se retrage din valea Cașinului, împins de Brigada 16 infanterie, de sub comanda colonelului Dabija. Pe Măgura Cașinului, rezistența e mare și rușii aflați la dreapta Brigadei 16 infanterie nu vor să miște.

Am mers după amiază cu generalul Văitoianu la Răcoasa, la Vizantea și la Câmpurile.

O victorie strălucită. În toate părțile material de război în cantități foarte mari.

M'am fotografiat la Vizantea, în curtea unui fost depozit de muniții de

artilerie.

La Câmpurile am găsit pe generalul Stratulescu, comandantul Diviziei I-a, dela care primesc frumoasa știre că parte din Regimentul 31 a intrat în Soveja și a făcut circa 1000 de prizonieri.

Acest nou avantaj îmi dă curajul să împing linia mea ceva mai înainte.

Generalul Văitoianu este de părere că în direcțiunea Lepșei, am putea merge până peste frontieră.

Ideia îmi surâde; mi-ar plăcea să pot planta un drapel pe un petec din pământul ce voim să cucerim, pentru a se simboliza aspirațiunile noastre. L-am rugat în acest sens și mi-a făgăduit că dorința mea va fi satisfăcută.

După ordinul dat de mine, aseară trupele au ajuns pe linia pe care cred că ne vom opri, afară de o ușoară, dacă va fi posibilă, înaintare la centru spre frontieră.

Suntem pe linia Arșița Mocanului - Măgura Cașinului - Sboina Neagră - Tuia Neagră - Geloasa - Negrilești - V. Seacă.

În unele puncte, mai ales pe frontul Diviziei 8-a, situațiunea nu este încă limpede; linia fixată nu este încă atinsă și sunt lupte foarte serioase, mai cu seamă la dreapta, din cauza retragerii rușilor de pe Măgura Cașinului, lăsând în vânt Brigada 16 infanterie (colonel Dabija), dela extrema mea dreaptă. Colonelul Dabija a luat măsurile necesare.

Dușmanul a avut o organizare extraordinară

Din contra, pe restul frontului, dacă aș avea forțe disponibile, aș putea împinge, fie spre șoseaua Focșani-Râmnic, fie spre Kesydi Vasarhelz.

Am vizitat din nou câmpul de luptă: observator, Mărăști - Incărcătoarea - Coadă Babei - Câmpurile.

Ce organizație extraordinară a avut dușmanul!

Alle Ehren!...

Am să dau ordin, pe de o parte, să se facă o călătorie de instrucție, cu reprezentanți din toate corpurile, pentru ca să vadă cum se întărește dușmanul, iar pe de alta, voi pune să se facă o ridicare topografică amănunțită a întregului câmp de luptă, pentru ca să pun să se întocmească o descriere a lui.

Am ajuns cam târziu la Câmpurile; nu mai puțin am rugat pe generalul Văitoianu să mă însoțească până la Soveja. Doream să pun piciorul în acea localitate.

Aclamat cu entuziasm de către soldații Regimentului 24

Pe drum am depășit Regimentul 24. Soldații mău aclamat cu entuziasm. Am fost foarte viu mișcat.

În Soveja am găsit un spital german, evacuat de bolnavi, dar un depozit farmaceutic foarte bine aprovizionat a fost lăsat cum era.

Am mers pe șosea spre linia înaintată; am găsit în Dragoslave Brigada de călărași sub comanda colonelului Scărișoreanu, iar sub poalele Țiuei pe colonelul Stoenscu, comandantul Brigadei a 11-a, cu care m'am întreținut, asupra modului cum să dispue trupele.

Peste tot: încredere și avânt.

Este o adevărată crimă de a opri ofensiva, care se adaogă la aceea de a nu-mi fi dat forțe suficiente spre a o exploata, așa cum prevăzusem că s'ar putea!

Nepricepere ori răutate? Am luat masa la Câmpurile, într-un local care a servit probabil de cazino germanilor. Toate, localitățile ce am vizitat sunt în bună stare și se vede că germanii au ținut ordine.

Au reînceput atacurile Marelui Cartier General. Nici nu se putea altfel. Se spune că am înaintat prea mult; că am depășit ordinele ce aveam, precum și libertatea de acțiune de care mă pot bucura!

Citesc și nu-mi vine să cred!

Este o adevărată rușine, căci e greu de închipuit o împerechere mai monstruoasă de neadevăr cu nepricepere.

Nu voi ceda nici un deget din terenul ce am luat afară de ordin taxativ, ci din contra, acolo unde situația locală va impune, voi merge până la atingerea liniei impuse de formele terenului. Am reintrat la Bălca.

Pe drum, am trecut pe la Domnești, pentru a vedea pe generalul Ragoza. Intrevederea noastră a fost cât se poate de cordială. El a avut cuvinte foarte elogiatoare la adresa mea și a trupelor mele, dar și el este foarte amărât că nu s'a continuat ofensiva prin spărtura făcută de noi.

Rolul Corpului VII Arm. rus a fost și mai limitat.

REZULTATELE BĂTĂLIEI DELA MĂRĂȘTI

„Instrucțiunile operative” Nr. 29 din 19/V spun în ceea ce privește Armata II-a:

1. „Operațiunile ofensive vor fi re-luate pe întregul front român:

2. Scop:

a). Completa imobilizare a tuturor forțelor inimice;.....

3. lit. b. Arm. II-a va trebui să înainteze până în Valea Putnei.

În scopul de a acoperi și înlesni operațiunile aripei drepte a Arm. IV-a, Arm. II-a va trebui să atace viguros și să pună stăpânire, repede, pe D. Momăia, cota 632.

În raport cu succesul operațiunilor Arm. IX-a, Arm. II-a va trebui să păstreze neconținut legătura cu stînga acelei Armate...”

Cum prin Ord. Oper. Nr. 31 din 11/VI, M. C. G-I. rom. a modificat frontul Arm. II-a și linia de democrație dintre această Armată și Arm. IV-a rusă, prin aceasta urma ca Momăia să fie atacată de Arm. IV-a rusă.

Așadar, Arm. II-a rămîne cu trei însărcinări precise:

1. Să imobilizeze forțele inamice.
2. Să înainteze până în VI. Putnei.
3. Să păstreze legătura cu stînga Arm. IV-a ruse.

Din descrierea acțiunilor Arm. II-a se constată că ea și-a îndeplinit însărcinările permise.

În adevăr:

1. Imobilizarea forțelor inamice. Aci nu trebuie înțeles litera acestei prescripțiuni, ci spiritul ei. Imobilizarea forțelor se putea dobândi prin simulări de atacuri, ceea ce ar fi fixat, ar fi imobilizat numai forțele inimice ce erau în față Arm. II-a.

Dar aceasta nu rezolva decât în mod simplist însărcinarea dată. Aci nu era nevoie de imobilizarea rezervelor sale, ci de atragerea lor în cea mai largă măsură posibilă și din alte puncte ale frontului. Acest lucru nu se putea dobândi decât printr-o viguroasă ofensivă, cu caracter de ruptură, cu caracter de acțiune profundă. Așa a rezolvat generalul Averescu prima sa însărcinare. A atacat viguros, a rupt frontul inamic, l-a pus în retragere, apoi l-a urmărit, l-a zdrobit, desființând grupul Ruiz (Div. 1 Cav. Div. 218 I.) silindu-l:

a). Să-și aducă rezerve din toate părțile nu numai dintre acele ale grupului Gerole, ale Arm. I-a A-U, dar și din cele pe care le-a mai putut scoate Arhiducele Iosef și din alte părți, în total 41 btl., 45 btr., 41 esc. și anume:

b). Inamicul a fost silit să nu mai execute cu Arm. IX-a proiectată și pregătită ofensivă pe la Est de Siret (între Siret și Prut) care reușea la sigur, pentru că Arm. VI-a rusă era pusă pe fugă; ci l-a silit să-și deplaseze întregul sistem la Vest de Siret, anume la Nord de Focșani, în îngusta zonă dintre munți și Siret, creîndu-și astfel o situație tactică foarte dezavantajoasă

c). Armata a IX-a a fost silită să înceapă contra-ofensiva între Siret, creîndu-și astfel o situație tactică foarte dezavantajoasă tuturor forțelor de care dispunea; a fost pusă deci într-o situație de inferioritate operativă evidentă.

2. Armata a II-a prin viguroasa ofensivă luată, înaintează până în Valea Putnei, unde ajunge în ziua de 14/VII, pe care se fixează până la 17/VII.

3. Armata a II-a a ținut tot timpul legătura cu stînga Arm. IX-a și cu dreapta Arm. IV-a ruse.

Așadar Arm. II-a a executat întocmai dispozițiunile M. C. G-L. român cuprinse în „Instrucțiunile operative” Nr. 29 din 19/V și a Ord. Oper. Nr. 31 și 32.

Prin aceste realizări, să vedem care au fost rezultatele dobândite de Arm. II-a, din punctul de vedere strategic, tactic și național.

a). Din punctul de vedere strategic: a rupt frontul inamic (11 Iulie); a desființat Grupul Ruiz (11-19 Iulie); a silit pe inamic să-și aducă rezerve din toate părțile (16-24 Iulie) la Grupul Gerok;

a determinat oprirea ofensivei strategice a Arm. a IX-a pe la Est de Siret (16 Iulie); a determinat mutarea ofensivei Arm. a IX-a la Vest de Siret (24 Iulie).

b). Din punctul de vedere tactic: a respins inamicul;

Moralul ofițerilor și trupei Arm. a II-a rom. s'a ridicat foarte mult, căci pentru întâia oară după 11 luni dela intrarea României în război, ei au văzut că inamicul atacat fuge din fața lor, că el cedează terenul, că-i iau prizonieri, că-i capturează material (arme, mitraliere, tunuri).

c). Din punctul de vedere național: S'au liberat 30 sate; S'au câștigat 500 km. p.

Sub conducerea generalului Averescu, Armata a II-a română dobândise o victorie decisivă

Armata a II-a română de sub conducerea generalului Averescu, dobândise deci o victorie decisivă, care în tactică înseamnă aruncarea inamicului înapoi, zdrobirea lui prin desorganizarea unităților sale, făcându-i prizonieri, luându-i material și panicându-l. Este fără nici o îndoială că această victorie, prezenta cele mai bune șanse de continuare, ea trebuia desăvârșită, dar aceasta nu mai era nici în voia generalului Averescu, nici în puterile Arm. II-a, ci era sarcina Comandamentului Superior, ca să atace după 14/VII Arm. a IX-a germană, în direcția Irești-Valea Putnei, întorcând rezistența acestei Armate. Importanța succesului dobândit de Armata a II-a a scăpat deci Comandamentului Superior român, altfel nu s'ar putea explica de ce nu face act de inițiativă și așteaptă 10 zile (14-24/VII) ca să-l atace inamicul în direcția Mărăști.”

“Rămâne însă o operă literară și publicistică a cărei substanță va înfrunta timpul prin autenticitatea imaginilor și prin adâncimea cugetului unui prozator român de prim ordin. Și imaginea unui om fidel valorilor autentice, a cărui memorie merită o înaltă cinstită.”

(Alexandru Zotta)

La moartea marelui scriitor Augustin Buzura, înaltă cinstită

Cunoscut și recunoscut în toată țara și pe multe alte meridiane, prozatorul Augustin Buzura a fost oaspete de onoare al orașului nostru în două rânduri: în 2006, când i s-a acordat premiul „Opera Magna” la Festivalul de literatură „Poesis” și în 6 decembrie 2010, când i s-a decernat titlul de Doctor Honoris Causa al Universității de Vest “Vasile Goldiș”, în cadrul unei festivități de răsunet organizată de Filiala din Satu Mare a universității arădene.

Mi-a revenit atunci însărcinarea de a rosti un cuvânt de susținere a propunerii de acordare a acestui titlu academic. Am parcurs pentru aceasta câteva din romanele prozatorului: pe unele le-am recitat, pe altele le-am citit atunci pentru prima dată. Am citit totodată câteva dintre numeroasele studii și articole critice referitoare la creația autorului aparținând unor personalități de prim rang, adevărate autorități în materie, dar și câteva comentarii de dată mai recentă, semnate de autori aparținând mai multor generații, provocați de o formulă epică ce depășea romanul de analiză și se apropia de „romanul total”, o aspirație scriitoricească mobilizatoare după coerciția ideologică a „obsedantului deceniu”. Totodată interesul criticii a fost declanșat și de impactul deosebit al creației romancierului asupra publicului cititor.

Deși romanele lui Augustin Buzura s-au editat și reeditat în tiraje mari, au reușit cu greu să satisfacă interesul și curiozitatea cu care cititorii, mai mult sau mai puțin avizați, urmăreau literatura sa în care găseau deseori satisfacția unor aspecte evitate de literatura conformistă. În ciuda condițiilor de-a dreptul periculoase ale supravegherii ideologice, alături de Marin Preda, de maramureșeni Nicolae Breban și Alexandru Ivăsiuc, de George Bălăiță, Sorin Titel, Ștefan Bănuțescu ș.a., Augustin Buzura se bucura de o receptare cuprinzătoare și substanțială din partea publicului iubitor de literatură, pe atunci mult mai numeros decât în zilele noastre. Câteva ecranizări după romanele sale, prea puține față de valoarea lor (poate că și condițiile cinematografiei noastre n-au fost dintre cele mai favorabile), confirmă același amplu impact cultural.

Viziunea filosofică asupra ființei și a existenței

Evaluările pe deplin pertinente ale criticii de specialitate, apărute chiar de la debutul editorial al romancierului, continuate și detaliate de multe altele, prilejuate de apariția unor noi creații romanești, au alternat, mai întâi cu percepții inadecvate, viciate de ideologia totalitară, apoi de partizanatul politic de dată mai recentă. Prin conținutul de idei, prin viziunea filosofică asupra ființei și a existenței, asupra istoriei cu deosebire, marcată accentuat de existențialismul occidental, dar și prin particularitățile estetice ce poartă o accentuată marcă auctorială, opera lui Augustin Buzura reclamă reflecție critică cuprinzătoare și profundă.

După momentul favorabil de la începutul ei, pe parcursul creației și cu

În 6 decembrie 2010, i s-a decernat titlul de Doctor Honoris Causa al Universității de Vest “Vasile Goldiș”, în cadrul unei festivități de răsunet organizată de Filiala din Satu Mare a universității arădene

După Augustin Buzura rămâne o operă literară și publicistică a cărei substanță va înfrunta timpul prin autenticitatea imaginilor și prin adâncimea cugetului unui prozator român de prim ordin

deosebire după evenimentele din decembrie, literatura lui Augustin Buzura a provocat o adevărată “încercare a criticii”, așa cum am intitulat și intervenția în fața prozatorului și a numerosului public participant. Și, spre bucuria mea, am primit mulțumiri sincere din partea scriitorului academician pe care atunci l-am cunoscut personal. Raporturile criticii cu proza autorului au fost mai ample conturate ulterior, cu deosebire în numărul din septembrie 2013 al revistei „Cultura”, la împlinirea vârstei de 75 de ani, de câțiva critici și literați, buni cunosători ai operei și ai autorului.

Cunoaștere dobândită din experiența proprie, de o diversitate și autenticitate mai rar întâlnite la autorii noștri moderni

Deși nu e încă momentul unei distanțări istorice și critice de creația abia încheiată a autorului, nu e nevoie nici de un mare efort pentru a percepe dimensiunile unitare ale creației lui. E destul să enumerăm titlurile, a căror expresivitate metaforică și simbolică trimite la substanțiale semnificații. După volumul de povestiri Capul Bu-

nei Spernațe (1963), o obligatorie ucenicie la școala genului scurt, în care observației realiste i s-au adăugat procedee analitice moderne, au urmat, la intervale nu foarte scurte, cu o ritmicitate constantă de circa patru ani, romanele Absenții (1970), Fețele tăcerii (1974), Orgolii (1977), Vocile nopții (1980), Refugii (1984), Drumul cenușii (1988), și la o perioadă ceva mai îndelungată, după evenimentele din Decembrie 1989: Recviem pentru nebuni și bestii (2001) și Raport asupra singularității (2009). Ritmicitatea indică o perioadă de elaborare suficientă pentru a adăuga cunoașterii dobândite din experiența proprie, de o diversitate și autenticitate mai rar întâlnite la autorii noștri moderni, date dintr-o documentare concretă, deseori din investigația ziaristică, sociologică și psihologică a unor subiecți transformați apoi în personaje ale romanelor. Procedura cunoscută din experiența marilor prozatori ai realismului critic, s-a îmbinat fericit cu reflecția asupra realității, cu raportarea acesteia la dimensiunile fundamentale ale ființei și ale vieții, cu continuitatea problematicii morale în proza autorilor transilvăneni. Prin autenticitatea reconstituirilor documentare și prin dimensiunea lor reflexivă romanele lui Augustin Buzura se apropie mult de formula romanului total.

În metaforismul lor titlurile sunt destul de sugestive pentru a prefigura un spațiu literar cu o configurație proprie, total distinctă de cea a imaginii promovate de „realismul socialist” și de presiunea ideologică exercitată de „revoluția culturală” de după 1971. Pe baza acestora cititorul și-ar putea imagina un personaj care rămâne absent la chemările și provocările unei istorii eronate, care ascultă discret vocile nopții și dezvăluie dureroasele fețe ale tăcerii, care este obligat la refugii spre a-și proteja orgoliile și demnitatea dobândite prin profunde și revelatoare procese de conștiință, cu prețul izolării în singurătate și marginalizare, un personaj condamnat să urmeze drumul cenușii. Și nu cred că o astfel de per-

cepție ar fi prea deplasată față de profilul personajelor din romanele sale, dincolo de identitatea lor concretă, reconstituită din numeroase detalii semnificative oferite din abundență de o cuprinzătoare cunoaștere a personajelor și a mediului lor existențial, supus și acesta acelorași condiții coercitive aberante. În romanele lui Augustin Buzura omul revoltat, camusian, constrâns la condiția izolării și marginalizării, triumfă asupra acesteia numai prin conștiința acestei condiții pe care o dezvăluie în diversitatea aspectelor și resorturilor ei. Fără îndoială un astfel de traiect al ființei sfârșește într-un scepticism modern. De altfel, reflectând asupra reprezentativității condiției și traectului existențial prozatorului însuși îl considerăm un „canon al periferiei”, un model literar al omului marginalizat până la anulare de o lume cu o istorie deosebit de agresivă.

Începută sub semnul încrederii, după cum sugerează „Capul Bunei Speranțe”, proza lui Buzura a suportat rapid corectivele realității devenind imaginea marginalizării „omului revoltat”, poate chiar al constrângerii conștiinței înseși la reflecție sceptică. Din păcate nici realitatea noastră de după 1989 nu i-a oferit motive pentru o schimbare de atitudine și de viziune. Dimpotrivă, așteptările au rămas neîmplinite, condiția marginalizării s-a accentuat și s-a generalizat, dimensiuni fundamentale ale ființei rămân în continuare ignorate. Nu ne mai miră că scrierile literare din această perioadă apar la intervale duble față de cele anterioare, punând la încercare răbdarea autorului și că poartă titlurile amintite. Și nici că revolta autorului ajungem în aceste scrieri la intensități profetice.

Operă literară și publicistică a cărei substanță va înfrunta timpul prin adâncimea cugetului unui prozator de prim ordin

Personalitatea prozatorului se complineste cu o amplă activitate publicistică și culturală. O bună parte din studiile și articolele prozatorului sunt cuprinse în volumele Canonul periferiei (2012) și Nici vii, nici morți (2013). Lupta lui pentru un alt destin al omului modern se desfășoară și pe plan cultural, unde a înființat și a condus Institutul Cultural Român, urmărind răspândirea culturii noastre în lume și, mai cu seamă, în revista Cultura, care a cuprins articole și studii ale multor personalități științifice și culturale, a promovat idei și inițiative competente. Considerând că susținerea instituțiilor și publicațiilor culturale este o obligație a oamenilor politici, scriitorul Augustin Buzura nu a acceptat umilința în fața autorităților indifferente, dacă nu și mai rău, față de cultură. La scurt timp de la sfârșitul revistei a venit și sfârșitul întemeietorului ei.

Rămâne însă o operă literară și publicistică a cărei substanță va înfrunta timpul prin autenticitatea imaginilor și prin adâncimea cugetului unui prozator român de prim ordin. Și imaginea unui om fidel valorilor autentice, a cărui memorie merită o înaltă cinstită.

Alexandru Zotta

Extractul de măceș, plantă cu un nivel foarte ridicat de vitamina C, garantează bio-disponibilitatea mare a acestei vitamine, acidul ascorbic regăsindu-se în acest supliment în matricea sa alimentară naturală.

SĂNĂTATE

Siropul Imunotonic de la Hypericum întărește imunitatea

Sirop Imunotonic

Este un supliment alimentar cu rol de întărire și stimulare a imunității.

Ingrediente - extract natural din fructe proaspete de: Cătină-albă (Hippophae rhamnoides), tinctură de propolis, tinctură de Echinacea (Echinacea purpurea), zahăr invertit enzimatic (bogat în complexul de vitamine B), conservant (benzoat de sodiu - 0,02%).

Mențiuni nutriționale

Conține: fructoză, glucoză, propolis, polizaharide, uleiuri esențiale, derivați fenolici (acid cichoric, acid caftaric, echinacozide), bioflavonoizi, beta-caroten, zeaxantină, luteină, xantofile, lectine, alchilamide, acizi grași esențiali, fitosteroli, vitamine (complexul vitaminic B, vitamina K, vitamina C, vitamina A, vitamina E, vitamina D), minerale și oligoelemente (potasiu, iod, calciu, fier, magneziu, cupru, fosfor și sodiu).

Mențiuni de sănătate

Supliment alimentar adjuvant în formarea și întărirea imunității. Sursă bio-disponibilă de vitamine, minerale, și compuși cu rol antioxidant. Facilitează detoxifierea generală a organismului. Adjuvant în sporirea rezistenței la diverși factori alergeni. Susține procesul natural de recuperare a organismului în episoadele de convalescență. Adjuvant în perioadele de efort fizic și intelectual intens. Acțiune tonifiantă, imunostimulatoare, antioxidantă, antiinflamatoare, vitaminizantă și mineralizantă.

Caracteristici generale ale produsului:

Plantele medicinale și fructele de pădure folosite ca materie primă pentru siropurile Hypericum sunt recoltate din

zone nepoluate, ecologic curate, astfel încât putem garanta eficiența maximă și puritatea produsului, prin lipsa de contaminanți toxici carcinogeni, ierbicide, insecticide și îngrășăminte chimice. Siropul Imunotonic este un tonic general valoros și un imunostimulent foarte eficient datorită propolisului, extractului de Cătină-albă și a tincturii de Echinacea. Formula complexă a produsului a fost special concepută pentru a crea o complementaritate și o sinergie a compușilor naturali activi conținuți de fructele de Cătină-albă, de Echinacea și de propolis.

Produsul redă vitalitatea și buna dispoziție prin întărirea imunității naturale a organismului. Acesta sporește capacitatea proprie a corpului de a lupta împotriva diverșilor agenți patogeni (virusi, bacterii, paraziți) și de a rezista la diverși factori alergeni. Aceste proprietăți se explică prin conținutul mare în vitamine și minerale ce se

păstrează nealterate, cu o bio-disponibilitate sporită, datorită procesării minime a ingredientelor, fără tratamente termice.

De asemenea, produsul are o acțiune favorabilă asupra întregului aparat cardiovascular și asupra sistemului respirator. În plus, siropul este util în tonifierea celulelor hepatice, fiind un bun detoxifiant. Nu în ultimul rând, multitudinea de compuși bio-activi contribuie la sporirea rezistenței la factorii de stres fizic și psihic, energizând și protejând organismul față de efectele negative ale radicalilor liberi.

Astfel, Siropul Imunotonic este indicat în îmbunătățirea imunității pe cale naturală, vitaminizarea și mineralizarea corpului, întărirea organismului slăbit sau aflat în convalescență, pentru îmbunătățirea activității intelectuale, energizarea fizică, limitarea stresului oxidativ și detoxifiere.

Mod de folosire: Pentru adulți, doza recomandată este de 1-2 linguri de sirop, de 3 ori pe zi, înaintea meselor principale. Pentru copii, doza recomandată este de 1-2 lingurițe, de 3 ori pe zi. Cura

recomandată este de 30 de zile. Nu conține coloranți sau arome de sinteză. A se agita înainte de folosire.

Echinacea

Este un supliment cu rol adjuvant în sporirea imunității naturale a organismului.

Ingrediente (mg/capsulă): extract integral, 100% natural, din Echinacea purpurea - 230 mg, maltodextrină.

Mențiuni de sănătate: Adjuvant în creșterea imunității naturale a organismului. Susține rezistența naturală și capacitatea de regenerare a organismului în perioadele de convalescență sau de stres. Are acțiune imunostimulatoare, antiinflamatoare, antimicrobiană.

Mod de folosire: Pentru adulți, doza recomandată este de 3-6 capsule pe zi, câte 1-2 capsule de 3 ori pe zi, după mesele principale. Cura recomandată este de 20 zile cu o pauză de 7 zile după care aceasta se poate relua. Curele se recomandă în special primăvara și toamna.

Spray propolis

Este un supliment alimentar cu rol bacteriostatic, cicatrizant și antiinflamator. Conține tinctură de Propolis 80% vol - 17,00 ml, acid alfa lipoic - 166,67 mg, apă demineralizată - 8,00 ml, glicerina farmaceutică - 8,00 ml, alcool etilic din cereale 96% vol - 17,00 ml.

Produsul are următoarele proprietăți: bacteriostatic, antimicrobic, cicatrizant, antiinflamator.

Recomandări: adjuvant în afecțiuni dermatologice (iritații, arsuri, eczeme),

ale cavității bucale (stomatite, afte bucale și linguale), cicatrizarea și regenerarea țesuturilor lezate, calmarea durerilor. Datorită Acidului alfa lipoic, este un puternic antioxidant (de 40-60 de ori mai puternic decât vitamina E) și un puternic regenerant de antioxidanți (vitamina C, glutatation, coenzima Q10), potențează proprietățile terapeutice ale Tincturii de Propolis în tratarea afecțiunilor pielii sau afecțiuni provocate de îmbătrânire.

Mod de folosire: Extern: se aplică local la nivelul zonelor afectate, de 3-5 ori pe zi sau la nevoie. Intern: se administrează câte 1-2 pulverizări de 3-5 ori pe zi, de la distanța de 10-15 cm. Doza zilnică recomandată (estimată): 1,5 ml pe zi.

Produsele se găsesc la cele două magazine Hypericum din municipiul Satu Mare:

**Str. Drumul Careiului, nr. 4-5
Tel: 0261 740 121**

**Str. Ștefan cel Mare, nr. 5
Tel: 0261 716 450**

**Producător:
HYPERICUM IMPEX S.R.L.**

**Sediul: Baia Sprie, str. Gutinului, nr. 3A, Maramureș, România
Tel/fax: 0262 271 338 ; 0262 372 695
Tel comenzi: 0262 263 048
E-mail: office@hypericum-plant.ro sau hypericumimpex@yahoo.com
Pentru mai multe informații cu privire la produsele noastre și pentru oferte, vă rugăm să accesați site-ul: www.hypericum-plant.ro**

Stresul amplifică efectele nocive ale poluării din aer asupra gravidelor și nou-născuților

Gravidele care suferă de stres au un risc mai mare de a da naștere unor copii cu greutate mică în cazul în care sunt expuse la substanțe chimice toxice în comparație cu femeile însărcinate care nu sunt la fel de stresate și care intră în contact cu același tip de mediu, conform unui nou studiu realizat în Statele Unite.

Studiul demonstrează că efectele poluării din atmosferă asupra greutății scăzute la naștere sunt accentuate atunci când sunt asociate cu stresul.

Această cercetare, prima care analizează impactul combinat al stresului și al substanțelor chimice din mediul înconjurător asupra dezvoltării fetale, se bazează pe o trecere în revistă sistematică a 17 studii realizate pe oameni și pe 22 de studii efectuate pe animale cu privire la asocierea dintre cei trei factori.

În spatele cercetării a stat o echipă de oameni de știință de la Universitatea Berkeley și de la Universitatea San Francisco, ambele din California, Statele Unite.

Conform concluziilor, expunerea la particulele de materie cu granulație fină, un tip de poluare a aerului, a crescut riscul în cazul femeilor afroamericane de a naște copii cu greutate scăzută în comparație cu cele de culoare albă.

"Se pare că stresul ar putea amplifica

efectele expunerii la substanțe chimice asupra sănătății, ceea ce înseamnă că pentru unii oameni acestea devin și mai toxice", a declarat Tracey Woodruff, profesoară în cadrul Departamentului de Obstetrică, Ginecologie și Științe Reproductive la Universitatea San Francisco, conducătoarea cercetării.

Luate în considerare în mod individual, efectele adverse ale stresului sau ale expunerii la substanțele chimice din mediul înconjurător asupra dezvoltării fetale erau deja cunoscute, însă urmările asocierii lor nu erau clare până în prezent.

Oamenii de știință au descoperit că atunci când sunt combinate acestea pot

avea efecte puternice, cum este cazul asocierii fumatului cu nașterea unor copii având o greutate corporală scăzută. În urma cercetării s-a aflat că gravidele foarte stresate care fumau aveau un risc de două ori mai mare de a da naștere unor copii cu greutate scăzută în comparație cu fumătoarele care erau mai puțin stresate.

Cercetătorii nu au investigat, însă, mecanismul potențial care stă în spatele interacțiunii dintre stres și substanțele chimice din aer și care conduce la acest efect.

Stresul asociat stării de sărăcie

"Deși dovada efectelor combinate ale substanțelor chimice și stresului este nouă și se află în cercetare, este în mod clar sugestivă pentru o problemă importantă legată de justiția socială", precizează într-un comunicat de presă coautoarea studiului, Rachel Morello-Frosch, profesoară la Universitatea Berkeley. "Concluzia este că stresul asociat stării de sărăcie i-ar putea face pe oameni să fie mai susceptibili la efectele negative ale pericolelor la adresa sănătății prezente în mediul înconjurător, iar acest lucru trebuie luat în considerare de participanții la procesul de luare a deciziilor și de reglementare", a completat ea.

L. F.

Semințele pepenilor roșii fac minuni pentru memorie

Nutriționiștii îi avertizează pe consumatori să nu arunce semințele pepenilor pentru că acestea conțin numeroase fibre, minerale, proteine și grăsimi sănătoase.

Semințele sunt benefice pentru organismul uman, fiind bogate în omega 3, proteine și vitamina B. Ajută la buna funcționare a sistemului nervos, întărind sistemul imunitar și protejând organismul de infecții.

Mai sunt o serie de beneficii ale consumului de pepeni roșii pentru sănătate, dintre care amintim: ajută la buna funcționare a inimii, previne îmbătrânirea, luptă împotriva căderii părului,

ajută la stimularea sistemului imunitar și la recuperarea mult mai rapidă după o boală.

Pe lângă numeroasele calități ale semințelor, nutriționiștii îi avertizează pe cumpărători să consume pepene verde, mai ales dacă au probleme cu memoria. După cum au declarat ei, pepenii roșii sunt cele mai gustoase și răcoritoare fructe ale verii care ajută la curățarea naturală a rinichilor.

Specialista Cristina Lafuente Gómez explică faptul că acestea se consumă mai greu și ar trebui să se mănânce o mână de semințe pe săptămână.

Dominique Szabó

REȚETE

În Egipt era administrată pentru tratamentul infecțiilor pielii, pentru vindecarea rapidă a mușcăturilor de animale și insecte, precum și pentru a apăra oamenii de epidemii. Vechii gali foloseau mărul-lupului pentru tratarea tumorilor și a oricăror excrescențe apărute pe corp.

Mărul lupului, cea mai puternică plantă medicinală din România

Aristolochia clematitis este cunoscută la noi sub denumirea de mărul-lupului. Ea este, potrivit unor fitoterapeuți, de departe, cea mai puternică plantă medicinală din România.

Mărul-lupului crește prin culturi, la margini de câmp și prin locuri virane. Are frunze ca ale fasolei, flori galbene și miros înecăcios. Este rezistentă la bolile și dăunătorii plantelor, chiar și la erbicide. Deși considerată mult timp nefolositoare, cercetările fitoterapeutice din ultimii ani au adus această buruienă în topul plantelor medicinale care vindecă boli grave, atât externe, cât și interne.

Ea era denumită "iarba cobrei", întrucât era singurul remediu eficient contra veninului cobrei. Tot în Egipt era administrată pentru tratamentul infecțiilor pielii, pentru vindecarea rapidă a mușcăturilor de animale și insecte, precum și pentru a apăra oamenii de epidemii. Vechii gali foloseau mărul-lupului pentru tratarea tumorilor și a oricăror excrescențe apărute pe corp.

Folosire și mod de administrare!

Sub formă de cremă/unguent și tinctură, pentru folosire externă, planta mărul lupului tratează: condilomatoza/vegetațiile veneriene, infecțiile cu trichomonas, candida și orice altă ciupercă, cancerul de piele, cicatricile cheloide, rănila în curs de vindecare, dermatozele, acnea infecțioasă, ulcerul varicos, eczemele umede și uscate, psoriazisul, pitiriazisul, crăpăturile și băcăturile în călcâie, urticaria, zona zosterul, herpesul labial și genital, hemoroizii externi, nodulii mamari, arsurile de orice tip, lichenul scleroatofic, fisurile anale și, în general, orice afecțiune dermatologică bacteriană, fungică, parazitată, virală și nu numai.

Sub formă de cremă/unguent mărul-lupului se comercializează, de regulă, în combinație cu gălbenele, rostopască și/sau arnică!

Mod de administrare: În aplicațiile externe, pentru tratarea diverselor afecțiuni, se folosește atât crema/unguentul cu mărul-lupului, cât și tinctura cu mărul-lupului, astfel: pe o perioadă de minim 3 săptămâni, în regim zilnic, de două ori pe zi, dimineața și seara, se tamponează zona sau zonele de piele afectate cu puțină tinctură și se așteaptă cinci minute, după care se aplică o cantitate optimă de cremă/unguent și se masează gentil pentru favorizarea absorbției.

Utilizarea externă a mărului-lupului, sub formă de cremă, unguent și/sau tinctură, eventual chiar și sub formă de cataplasma, se poate face și fără directă îndrumare și supraveghere a unui medic fitoterapeut, pentru că nu prezintă toxicitate și reacții adverse.

Pentru folosire internă

Sub formă de ceai, tinctură, clismă sau vin medicinal, pentru folosire internă, planta mărul lupului tratează: alergodermitele, cancerul de esofag, limbă, laringe, colon, plămâni, prostată, rect, faringe, piele și sânge, cancer genital și infecțiile microbiene, parazitare (unele zoonoze), virale și fungice (infecții cu streptococ, stafilococ, candida, neisseria, virusul hepatitei C etc.).

Mărul-lupului se administrează intern, oral, doar cu avizul unui medic fitoterapeut și sub stricta supraveghere medicală a acestuia, deoarece poate fi toxic la depășirea unei anumite doze - doză stabilită în funcție de greutatea corporală, în plan principal, și în funcție de gravitatea și stadiul bolii, în plan secundar.

În doze mici, de până la 1, 5 g pe zi pentru un adult, administrat o perioadă limitată de timp (3-4 săptămâni), mărul-lupului nu prezintă niciun pericol, însă. Text selectat de Ioan Anișăș

Castraveți murați la soare

Ingrediente:

2 kg de castraveți mijlocii, o legătură mai mare, sau 8-10 crenguțe de mărar verde, 3 linguri cu vârf de sare, 3-5 căței de usturoi, 2-3 ardei iuți, 2-3 rădăcini de hrean, 6-8 bucăți de foi de dafin, o felie de pâine și un borcan.

Mod de preparare:

Într-un borcan de 3 l, se așează mai mult de jumătatea crenguțelor de mărar, circa jumătatea hreanului curățat, tăiat în lung și bine spălat în prealabil, precum și foile de dafin. Castraveții se spală și se taie capetele, apoi se crestează în 4, în formă de cruce, adică dintr-un capăt se taie în două, dar nu complet, apoi la fel și din capătul opus,

dar perpendicular pe prima tăietură. Castraveții se așează în borcan, pe cât posibil vertical, aspectuos, se adaugă sarea, iar între castraveți se așează usturoiul curățat, ardeii iuți crestați puțin în lungime și restul de hrean. Mărarul rămas se pune deasupra castraveților. Se adaugă apa puțin caldută și deasupra se pune feliuță de pâine. Borcanul se pune la soare, acoperit cu un capac (eventual o farfurie mică), timp de 2-3 zile, până când se acrește. Când castraveții sunt suficient de murați, pâinea se aruncă, iar borcanul se pune într-un loc mai răcoros.

Cotlet crestat

Ingrediente:

O bucată de cotlet dezosat și degresat de circa 1 kg, 12 feliuțe subțirele de bacon sau cârnați afumați tăiați feliuțe subțiri, 12 felii de cașcaval mai uscat (numărul de felii variază în funcție de mărimea bucății de cotlet), o ceapă, 2 roșii, un ardei gras, cât mai cărnos și cât mai frumos colorat, sare, piper, un vârf de cuțit de nucșoară, ulei de măsline.

Mod de preparare:

Cotletul se spală și se lasă să se scurgă, sau eventual se sugativează cu șervețele de bucătărie. Se crestează la circa 1 cm, se prepară un amestec de condimente dintr-o linguriță de sare, ceva mai puțin piper și nucșoară, iar cu acest amestec se condimentează cotletul, la

fiecare tăietură. Ceapa și roșiile se taie felii subțiri. Se pune în fiecare creștură câte o felie de bacon sau 3-4 feliuțe de cârnați, una de cașcaval, câteva feliuțe de ceapă, câteva de roșii, iar apoi se acoperă fiecare buzunăraș cu câte o felie de ardei gras. Cotletul astfel umplut se împachetează în folie de aluminiu și se dă la cuptor. Peste 40 de minute folia se desface, se stropește cu o lingură-două de ulei de măsline și se mai coace până când se rumenește frumos. Se lasă puțin să se răcească și să se lege. Se feliază oblic, astfel încât feliile să aibă formă de creștă de cocș. Se servește cu, sau fără garnitură.

Supă de linte cu afumături

Ingrediente:

300 g linte, 150 g de slănină afumată și/sau 3-400 g alte afumături (ciolan, cârnați, costiță, șuncă), 300 g de smântână, 2 cepe de mărime medie, 2 morcovi, un pătrunjel, 3-4 căței de usturoi, 2-3 frunze de foi de dafin, 3-4 linguri de ulei, 2 linguri de făină, o linguriță de boia de ardei, sare, piper, eventual bază pentru mâncăruri.

Mod de preparare:

Lintea curățată și spălată se lasă la înmuiat 3-4 ore. Într-un vas mai mare, afunăturile se prăjesc ușor în ulei, apoi se adaugă ceapa tăiată mărunt și se călește, până când devine sticloasă. Se ia

de pe foc și se presare cu boia, apoi se adaugă zarzavaturile mărunțite. Lintea se strecoară și se mai limpește o dată, se adaugă la restul de componente. Se condimentează, se adaugă circa 2 l de apă și se pune la fiert. Când toate ingredientele s-au fiert, din făină și smântână, eventual cu puțină apă, se face o înroșeală și se adaugă la supă. Se mai fierbe câteva minute și se servește caldă. Pentru supă cremă, înainte de a se adăuga înroșeala, componentele, mai puțin afumăturile, se scot din zeamă și se zdrobesc cu robotul de bucătărie sau cu un blender.

Maffin cu zmeură

Ingrediente:

150 g de făină, 2 ouă, 150 g de unt, 150 g de zahăr, 3 linguri gem de zmeură sau căpșuni, un pachet de praf de copt, 2 pliculețe de zahăr vanilat, 100-150 g de zmeură, cât se poate de bine coaptă.

Mod de preparare:

Se amestecă ingredientele, mai puțin zmeura, până când se obține o pastă perfect omogenă, apoi se mai bate cu mixerul, până se face spumoasă, pufoasă. Fructele spălate în prealabil se lasă să se scurgă, apoi se întind pe un

șervețel, sau pe un prosop de bucătărie și se sugativează, fin, pentru a nu se zdrobi. Se adaugă la aluat și se amestecă cu mișcări fine, astfel încât și după omogenizare compoziția să rămână pufoasă. Se împarte în 12 coșulețe și se dă la cuptorul preîncălzit. Se coace la 170 grade C, circa 20 minute. Prăjiturile se servesc ornate cu zahăr pudră, frișcă, ciocolată, topping, glazură sau fructe proaspete.

Rubrică realizată de Eva Laczko

Indiferent de silueta ta și de pantalonii scurți aleși, este extrem de important să alegi întotdeauna măsură potrivită pentru talia ta, altfel riști să te autosabotezi.

MODĂ

Pantalonii scurți potriviți siluetei pun trupul în valoare

Temperaturile mari te fac să îți dorești să porți pantalonii scurți, însă ai anumite complexe și nu te simți în largul tău atunci când porți această piesă vestimentară? Este posibil să nu știi să alegi pantalonii potriviți siluetei tale, care să mascheze imperfecțiunile și să pună accentul pe atuurile tale.

O pereche de pantalonii scurți aleasă bine, în funcție de silueta ta, îți va oferi confort, dar îți va pune și trupul în valoare. Pentru a alege însă înțelept, trebuie să stabilești ce vrei să ascunzi și ce vrei să arăți.

Silueta cu posterior proeminent

Dacă ai posteriorul proeminent și șolduri generoase, atunci trebuie să îți orientezi atenția către următoarele modele de pantalonii scurți:

Cu talie medie – pantalonii cu talie joasă, dar și cei cu talie foarte înaltă, te dezavantajează dacă vrei să creezi iluzia optică de șolduri și posterior mai puțin voluminoase.

Cu bandă lată în talie – pantalonii care au o bandă lată în talie vor echilibra silueta.

Mai lungi – dacă nu ești mândră de posteriorul tău, poți alege o pereche de pantalonii scurți care se îndreaptă către genunchi, în stilul bermudelor. Aceștia îți avantajează silueta și te fac să te simți confortabil.

Evită pantalonii foarte largi, cu toate că poate ai senzația că te avantajează. Este o iluzie, acest tip de pantalonii măresc și mai tare zona pe care vrei să o ascunzi.

Silueta minionă

Femeile minione își doresc să își alungească, măcar optic, picioarele. Pentru a obține acest efect acordă atenție următoarelor aspecte:

Manșete - pantalonii cu manșete creează iluzia de picioare mai lungi.

Nuanțe neutre - pantalonii scurți albi, negri sau bej sunt cei mai potriviți pentru tine.

Atenție la lungime - dacă ai curaj, poți purta pantalonii foarte scurți, care alungesc picioarele. Alege un model mai lejer, care să nu stea foarte mulat pe picior.

Silueta athletică

Dacă ai o siluetă athletică, trebuie să fii foarte fericită să îți poți etala picioarele în toată splendoarea lor, purtând o pereche de pantalonii scurți. Iată de ce trebuie să ții cont atunci când alegi perechea de pantalonii scurți perfectă:

Pantalonii scurți fără tiv - fie că este vorba despre o pereche foarte scurtă, fie că este vorba despre o pereche ceva mai lungă, pantalonii cu tivul tăiat îți avantajează picioarele tonifiate.

Imprimeurile - florale, geometrice și nu numai, imprimeurile de pe pantalonii vor lăsa picioarele să fie în centrul atenției.

Silueta fără forme

Dacă posteriorul tău este plat, trebuie să creezi iluzia unui posterior mai generos. Iată ce "detalii" te ajută pentru a obține efectul dorit:

Buzunarele - pantalonii scurți cu buzunare la spate, eventual buzunare voluminoase, creează iluzia unui posterior mai curbat.

Petele decolorate - petele decolorate din zona posteriorului pot crea, de asemenea, iluzia unui posterior mai bombat. Dacă alegi pantalonii scurți decolorați astfel încât să creeze un posterior mai bombat, poți merge chiar mai departe, alegând o pereche cu talie înaltă.

Indiferent de silueta ta și de pantalonii scurți aleși, este extrem de important să alegi întotdeauna măsura potrivită pentru talia ta, altfel riști să te autosabotezi.

DIETĂ

Pielea este foarte sensibilă la deficiențele nutriționale pentru că trebuie să se regenereze constant

Pielea, care reprezintă 16% din greutatea corpului protejează delicat structurile interne, dar ajută de asemenea, colonul, plămânii și rinichii la eliminarea reziduurilor. Este și o sursă de reacții alergice.

Sănătatea pielii poate fi afectată de numeroși factori, printre acestea ereditatea, vârsta, clima, poluarea, dieta, nivelul de stres sau fluctuațiile hormonale.

Funcțiile pielii

Dacă pielea este considerată un singur organ, nu încapă îndoială că este organul cel mai mare al organismului. Funcția sa primordială este să protejeze organismul ca o barieră față de mediul ambiant, exercitând totodată un rol considerabil în schimbul de substanțe (absorbție și eliminare).

Funcția de barieră constă în împiedicarea pătrunderii în interior a substanțelor străine de organism (microbi și corpuri străine solide, lichide și gazoase). Această funcție de barieră este întotdeauna limitată deoarece trebuie să fie compatibilă cu funcția contrară. Adică, să permită trecerea substanțelor considerate utile pentru organism. Pentru ca funcția de barieră să se poată realiza corect, sunt esențiale igiena absolută a pielii și conservarea integrității ei.

O altă funcție a pielii este menținerea temperaturii interne, în ciuda schimbărilor din afara organismului. Pielea reacționează la frig printr-o constricție a capilarelor periferice, provocând așa-zisa "piele de găină", pentru ca sângele să ajungă într-o mică măsură la piele și, astfel să se poată conserva căldura. Dimpotrivă, pentru a pierde căldura, se produce o importantă dilatare vasculară.

Funcția de adsorbție constă în captarea unor molecule din gazele atmosferei ambiante. Această funcție adsorbțivă nu este atât de dezvoltată ca cea de adsorbție, dar merită să fie luată în seamă.

Funcția de adsorbție este atât de intensă la copii, încât s-au produs la sugari cazuri de îmbătărire prin simpla lor ungere cu apă de colonie (datorită conținutului de alcool). Deși este vorba de cazuri izolate, acest exemplu servește pentru a demonstra capacitatea pielii de a efectua schimburi. Din acest motiv, trebuie să fim foarte atenți la unguentele, pomeziile etc pe care le aplicăm pe pielea copilului.

În funcția de adsorbție trebuie inclusă adsorbția energiei solare de către piele. În piele există melanocite, care sunt capabile să transforme provitamina A în vitamina A, cu ajutorul energiei solare, în timpul acestui proces producându-se o creștere a pigmentației. Vitamina A, în afara faptului că exercită o funcție fotositoare chiar pentru piele, este esențială pentru o dezvoltare corectă a vederii. Există și o absorbție de energie prin intermediul aplicațiilor cu argilă, cu lut sau cu nisip, iar pentru copil, o funcție de schimb energetic foarte importantă se realizează prin contactul cu semenii săi, mai ales cu tatăl și cu mama.

Funcția depurativă se produce din interior spre exterior. Pielea, prin mecanismele sale depurative, a fost considerată un al treilea "rinichi". Transpirația este un bun depurator. De fapt, compoziția sudorii se aseamănă cu cea a urinei. Pe lângă funcțiile de reglare

a organismului, funcția sudorifică poate fi considerată un mecanism suplimentar de eliminare a reziduurilor metabolice. Această funcție sudoripară nu este foarte dezvoltată în perioada copilăriei, acesta fiind motivul pentru care apar majoritatea afecțiunilor cutanate la copii.

Legătura dintre piele și siliciu

Siliciul, elementul cel mai răspândit din scoarța terestră, este un factor important pentru buna conservare a pielii. S-a confirmat prezența unor depozite de siliciu în structura pielii și apariția unor alterări ale pielii la pacienții cu regim alimentar sărac în siliciu.

Siliciul se găsește în învelișul multor specii vegetale, de pildă, în țărâțe (de orez, de ovăz și de orz mai ales) și în coaja fructelor uscate. Prin analogie, s-a dedus prezența siliciului în organele destinate învelirii, cum este pielea, ceea ce s-a confirmat ulterior prin experiențe clinice.

Alimentele care conțin foarte mult siliciu sunt țărâțele, orice fel de învelișuri vegetale, curmalele, smochinele uscate, morcovul, ceapa, germeni de grâu, legumele, sfecla și verdețurile în general.

După cum putem vedea, alimentația pe bază de făinuri rafinate, fără germeni și țărâțe de cereale, duce la un deficit de siliciu.

Câteva alimente benefice

Alimentația are rol important în starea pielii și a structurilor asociate ei, precum unghiile și părul.

O particularitate fizică constă în faptul că pielea este sensibilă la deficiențele nutriționale. Aceasta deoarece celulele pielii se regenerează constant. De aceea, ele au nevoie de o rezervă constantă de nutrienți pentru producerea de celule noi. Din acest motiv, pielea este deosebit de sensibilă la deficiențele nutriționale, în special la deficiența de proteine, de acizi grași esențiali, de vitamina A și C, de fier și de zinc.

Arahidele, aceste fructe subterane hrănesc și tonifică pielea, fiind un aliment foarte nutritiv, chiar mai nutritiv decât carnea. În regnul vegetal numai

Castravetele curăță și înfrumusețează pielea. Când mâncăm un castravete este ca și cum am bea o cană cu apă. Dacă ținem cont că 96% din greutatea lui este apă, înseamnă că un castravete de 250 de grame conține 10 grame de material solid. Pare puțin dar cele 10 grame sunt de o mare valoare biologică și o mare putere de vindecare.

primAGYM
AEROBIC CYCLING FITNESS

Piața Eroii Revoluției nr. 5 - Satu Mare
Telefon: 0361 884947

Consumul de vinete detoxifică rinichii și ficatul

Vinetele sunt legume savuroase, cu o textură plăcută, și poate cel mai important, au multe beneficii pentru sănătatea noastră. Sunt folosite în bucătăria românească de sute de ani și au foarte puține calorii, fiind recomandate în majoritatea dietelor, indiferent de scopul acestora.

Pentru ca vinetele să își păstreze toate beneficiile, se recomandă să le consumi gătite la abur, la cuptor, coapte sau la grătar, fără ulei. Sunt bogate în proteine, fibre, vitamine, fier, potasiu, calciu, fosfor, sodiu, magneziu și pectină. Multe dintre aceste substanțe nutritive se găsesc și în coajă, așa că încercă, atunci când este posibil, să le consumi cu tot cu coajă.

Beneficiile vinetelor

Asupra sistemului cardiovascular, vinetele acționează prin menținerea sănătății arterelor, scad riscul de infarct și accident vascular cerebral. Vitamina K și bioflavonoidele întăresc vasele de sânge și scad riscul de formare a cheagurilor de sânge și trombozelor. Vinetele sunt recomandate în special persoanelor care suferă de arteroscleroză. Bogate în fibre, vinetele susțin digestia și ajută în vindecarea sau menținerea sub control a gastritei, re-

fluxului gastric, arsurilor și ulcerului. În combinațiile potrivite, pot calma indigestia, diareea, constipația și balonarea. Vinetele conțin un antioxidant foarte puternic, numit nasunin. Acesta acționează preponderent asupra sistemului nervos, îmbunătățind activitatea cerebrală.

Cu un conținut de aproape 95% apă, vânăta te va ajuta să elimini toxinele, să îți detoxifici rinichii și ficatul, în special atunci când îți o dietă.

Recomandări și restricții

Există persoane care pot fi alergice la vinete sau care pot suferi intoxicații, din cauza conținutului mare de alcaloizi din vinete. Este vorba în special de persoanele care au gută, osteoporoză, artrită sau alte boli inflamatorii. Dacă suferi de o astfel de afecțiune, discută cu medicul tău despre consumul de vinete.

În cazul copiilor, vinetele pot fi introduse treptat începând cu vârsta de un an. Discută totuși cu medicul pediatru, pentru a evita eventuale neplăceri, dacă bebelușul tău a avut intoleranță la alimente similare.

Când cumperi vinete, alege-le pe cele cu coaja lucioasă, fără pete sau lovituri. Ține minte că vânăta este plină de apă, prin urmare nu ar trebui să fie foarte ușoară, fiindcă asta ar însemna că este uscată. În plus, alege vinete care sunt puțin moi. Cele foarte tari sunt mai tinere, însă odată ce se coc puțin mai mult, echilibrul substanțelor nutritive este mult mai bun.

ATO
MEDICAL VEST
Dispozitive medicale

TALON REDUCERE 10%

ATO
MEDICAL VEST
Dispozitive medicale

Pentru produsele aflate pe stoc în magazin

SATU MARE - Satu Mare, Str. Căminarii Lăzăr, nr. 1, ap. 16, Așez. Școala nr. 16, învecinată cu școala nr. 16, Sat. Satu Mare, mobil: 0737 518 401, telefon: 0361 742 105, e-mail: info@ato.ro, info@ato.ro

Oja e originară din China și există încă de acum 3000 de ani. Familiile regale foloseau aurul și argintul pentru înfrumusețarea unghiilor, iar un manuscris Ming din secolul 15 arată că în familia regală unghiile se vopseau cu roșu și negru. La acea vreme, doar persoanele care făceau parte din familia regală aveau dreptul să se dea cu oja, cele din clase inferioare nu doar că nu aveau acest drept, ci erau și pedepsite aspru dacă îndrăzneau să își înfrumusețeze unghiile.

COSMETICĂ

Oja e originară din China și există încă de acum 3000 de ani

Măinile reprezintă fără doar și poate cartea de vizită a fiecărei persoane. În materialul de față ne concentrăm pe acest fapt și ne oprim întreaga atenție asupra unghiilor. Lacuri, geluri UV, acryl, manichiură, culori și o multitudine de accesorii.

În zilele noastre, tot mai puține sunt domnișoarele sau doamnelor care apelează la manichiură simplă și lăcuit. Femeilor le-a venit ideea de a-și colora unghiile în urmă cu foarte mult timp și se poate chiar spune că oja sau lacul de unghii este produsul cosmetic cu cea mai mare popularitate în rândul femeilor.

Un manuscris Ming din secolul 15 arată că în familia regală unghiile se vopseau cu roșu și negru

Oja e originară din China și există încă de acum 3000 de ani. La începuturi, pentru a-și "împodobi" unghiile, femeile făceau un amestec de ceară, gelatină, semințe, miere de albine, albuș de ou și gumă arabică, obținând un fel de pastă colorată. Familiile regale foloseau aurul și argintul pentru înfrumusețarea unghiilor, iar un manuscris Ming din secolul 15 arată că în familia regală unghiile se vopseau cu roșu și negru. La acea vreme, doar persoanele care făceau parte din familia regală aveau dreptul să se dea cu oja, cele din clase inferioare nu doar că nu aveau acest drept, ci erau și pedepsite aspru dacă îndrăzneau să își înfrumusețeze unghiile.

Egiptencele foloseau vopsele brun-roșcate din extracte de henna sau din pudră de petale de trandafir și orhidee

În tot acest timp, în Egipt, cei din clasa superioară aveau oja de unghii dintr-o compoziție similară cu lacurile pe care le foloseau în pictură. Utilizau vopsele brun-roșcate din extracte de henna sau din pudră de petale de trandafir și orhidee. Unghiile colorate erau simbol al

În China secolului 15, doar femeile din familiile regale își vopseau unghiile cu roșu și negru

prosperității și al banilor. Femeile din familiile regale își vopseau unghiile în culori intense, pe când cele de rang inferior aveau dreptul doar la culori pale.

Până în secolul 19, în mai multe culturi, unghiile erau colorate cu uleiuri. Și la începutul secolului 20 la modă erau unghiile lucioase, fără culoare. Primele

lacuri moderne pentru unghii au fost făcute în 1920, după descoperirea vopselurilor pentru automobile de la care s-a inspirat Michelle Menard. În același an, Charles Revson a pus bazele companiei Charles Revson alături de fratele său, Martin, și chimistul Charles Lachman. Au angajat-o pe Michelle Menard, ma-

ke-up artist, care de altfel a reușit să creeze o oja folosind nitroceluloză dizolvată în solvent, ce se folosea și pentru mașini, desigur nu la fel de tare. În 1932 iese pe piață prima oja de unghii Revlon, compania Revson devenind Revlon pentru a introduce în nume litera "l" de la numele chimistului co-fondator.

Lacul de unghii, un element preluat de bărbații mai excentrici

A prins de minune în special la starurile de cinema care preferau culoarea roșie. De-a lungul vremii, oja nu a mai reprezentat un element strict feminin, fiind preluată și de bărbații ceva mai excentrici. Și dacă atunci când a apărut, oja se asorta cu rujul de buze, după 1990 ideea a fost abandonată și lacul de unghii a fost produs în toate culorile posibile.

Primele unghii tehnice sunt descoperite în Statele Unite ale Americii în anul 1954 de către un medic stomatolog

Știm prea bine că cele mai multe femei își doresc unghii lungi, unghii cu formă frumoasă, unghii colorate care să reziste mult și bine chiar dacă spală zilnic vase și fac curat. Venind în sprijinul lor parcă spre a le îndeplini această dorință, la un moment dat apar unghiile tehnice. Acestea sunt de fapt extensii ale celor naturale și sunt create cu ajutorul diferitelor tehnici și materiale. Un lucru este cert, și anume că de la apariția unghiilor tehnice, datorită materialelor, tehnicilor și dexterității manichiuristei, unele unghii artificiale imită perfect aspectul celor naturale, ba mai mult, reușesc să arate chiar mult mai bine ca formă decât cele adevărate. La fel ca oja, și lungimea unghiilor a jucat un rol important dintotdeauna la femei. Primele unghii tehnice sunt descoperite în Statele Unite ale Americii în anul 1954 de către un medic stomatolog. În timp ce lucra, doctorul Fred Slack și-a rupt o unghie. Imediat a început să își contruiască alta folosind acryl, material utilizat des în stomatologie.

De la compoziția de acryl la gelul pentru construcția unghiilor

A reușit să își facă o unghie ce seamăna foarte mult cu cea naturală și din acel moment, stomatologul a început să facă fel de fel de cercetări privind compoziții și forme pentru modelarea unghiilor. Obține inclusiv patentul pentru inventarea compoziției de acryl și a formelor pentru unghii tehnice denumite Patti Nails. Tot în America apare mult mai târziu și gelul pentru construcția unghiilor, gel ce era chiar mai simplu de aplicat și de folosit mai apoi. Și de-a lungul zecilor de ani, specialiștii au continuat să descopere produse, să încerce tehnici noi, astfel încât la ora actuală procesul de realizare a unghiilor tehnice poate să fie o adevărată măiestrie. Cât despre formele unghiilor tehnice, multe la rândul lor: rotunde, ovale, pipe, migdală, evantai, stiletto - foarte populare în zilele noastre.

Persoana care construiește unghii cu gel sau porțelan se numește tehnician protezist în unghii tehnice

Ca în orice alt domeniu, e nevoie de studiu pentru a deveni o manichiuristă de succes sau, cum se numesc de fapt persoanele care aplică unghii tehnice, un tehnician protezist în unghii tehnice valoros. Desigur, multe persoane fac fel de fel de cursuri pentru a câștiga mai apoi un ban aplicând unghii false, de gel, porțelan sau altă compoziție. Rezultatele se văd până la urmă. Cât despre costuri, și acestea diferă la de la un salon la altul, de la o manichiuristă la alta. Dacă în unele locuri unghiile de gel sau porțelan se "pun" cu 80 de lei, în altele poate costa 200 - 300 de lei. Depinde de cine le pune, ce pregătire are, ce experiență are în spate. Un lucru se vede cu ochiul liber, sunt tot mai multe acele persoane care aplică unghii tehnice, umple unghii tehnice. E loc sau soare pentru toată lumea, ar putea veni și completarea. Fiecare alege.

Ioana Vladimirescu

Descoperirea mormântului faraonului Tutankhamon a dus la creșterea popularității dermatografului

Ochii sunt partea cea mai sensibilă a corpului nostru în ceea ce privește orice fel de schimbare de natură cosmetică. Chiar și cea mai mică schimbare, de formă și culoare poate influența dramatic aspectul exterior și poate stimula încrederea în sine. Cu acest scop, atât chimiștii și cosmetologii din vechime cât și cei din zilele noastre au încercat să găsească cele mai ușoare metode pentru a obține priviri de invidiat.

La fel ca și celelate produse cosmetice, dermatograful a fost produs prima oară în Mesopotamia și Egiptul Antic, de unde s-a răspândit în toate colțurile lumii, reușind să devină cel mai impor-

tant produs din trusa de cosmetice a oricărei femei chiar și în zilele noastre.

În urmă cu peste 12 mii de ani, la începutul anului 10.000 î.Hr dermatograful a apărut pentru prima oară în Egiptul Antic și Mesopotamia. Acolo, atât bărbații cât și femeile din clasele superioare foloseau dermatograful pentru a-și defini mai bine ochii și pentru a-i proteja de ridurile care se formau în urma expunerii îndelungate la vântul și soarele din deșert. Chiar dacă dermatograful era unul dintre multele produse cosmetice folosite de ei, acesta nu s-a demodat și a continuat să fie folosit atât de aristocrați cât și de clasele de jos până la căderea Egiptului în mâinile Imperiului Roman.

Ca și celelate cosmetice, dermatograful nu avea doar un rol estetic, ci și o importanță religioasă semnificativă. Anii au trecut, arhitectura s-a schimbat odată

cu trecerea timpului, însă moda dermatografului a rămas constantă, dovedind devotamentul egiptenilor față de religia lor.

Impactul dermatografului asupra privirii unei femei

Din păcate, după căderea Egiptului dermatograful nu a mai fost în vogă în Europa, având un impact moderat asupra modei de atunci. În Asia, dermatograful a rămas în uz, dar nu a reușit să influențeze moda europeană după ce a ieșit din Evul Mediu spre Renaștere și Epoca Modernă. Momentul care a propulsat dermatograful a fost undeva în anii 1920, când majoritatea femeilor au renunțat la moda victoriană și au îmbrățișat noul stil dictat de balet, actori, Hollywood, muzică și fotografie.

După ce companiile internaționale producătoare de cosmetice au devenit conștiente de potențialul dermatografului, nu a mai existat cale de întoarcere. Bugetele de marketing au crescut, noi invenții apăreau lunar, iar populația feminină era mereu dispusă să încerce orice pentru a arăta precum actrițele preferate de la Hollywood.

Momentul exact când dermatograful a devenit într-adevăr popular a fost în anul 1922, după uimitoarea descoperire arheologică realizată de englezii Howard Carter și George Herbert.

Adânc îngropat sub marile piramide de la Giza au găsit mormântul faraonului Tutankhamon, cu toate bogățiile și artefactele intacte. Propulsarea acestei știri la nivel mondial a făcut posibilă introducerea și acceptarea imediată a dermatografului de către Vest.

Cum să aplici perfect dermatograful

După ce între anii 1920 - 1960 dermatograful a fost folosit de marea masă a populației, anii 1970 au lansat noi modalități de folosire pentru acesta. Moda punk și cea goth se bazează pe efectul dramatic realizat cu ajutorul dermatografului, fardurilor și rimelului. În a doua jumătate a secolului 20, subcultura emo a popularizat dermatograful inclusiv în rândurile bărbaților.

Încă de când a apărut în moda modernă, dermatograful a devenit foarte popular în rândul femeilor care l-au îmbrățișat fără vreun semn că ar vrea să renunțe la el, fiind oferit într-o varietate de culori cu modalități de aplicare variate cu efecte care de care mai spectaculoase.

L. F.

ARHEOLOGIE

Nu este întâmplător că ofranda de aur de la Căuaș a fost descoperită în apropierea unei așezări fortificate pe care recente cercetări o prezintă ca pe una dintre cele mai spectaculoase așezări fortificate din spațiul carpatic. Rolul său de centru tribal a fost sugerat deja de bogăția pieselor descoperite în ea sau în zona sa de control. Între acestea poate fi menționată splendida spadă decorată de la Ghenci. Recentele prospecțiuni au arătat că așezarea de Căuaș este mult mai complexă decât s-a imaginat.

În mileniul II î. Chr, spațiul carpatic era cel mai mare centru de putere din Europa

Aici s-au descoperit cele mai importante obiecte arheologice din aur și bronz de pe continent, din acea perioadă

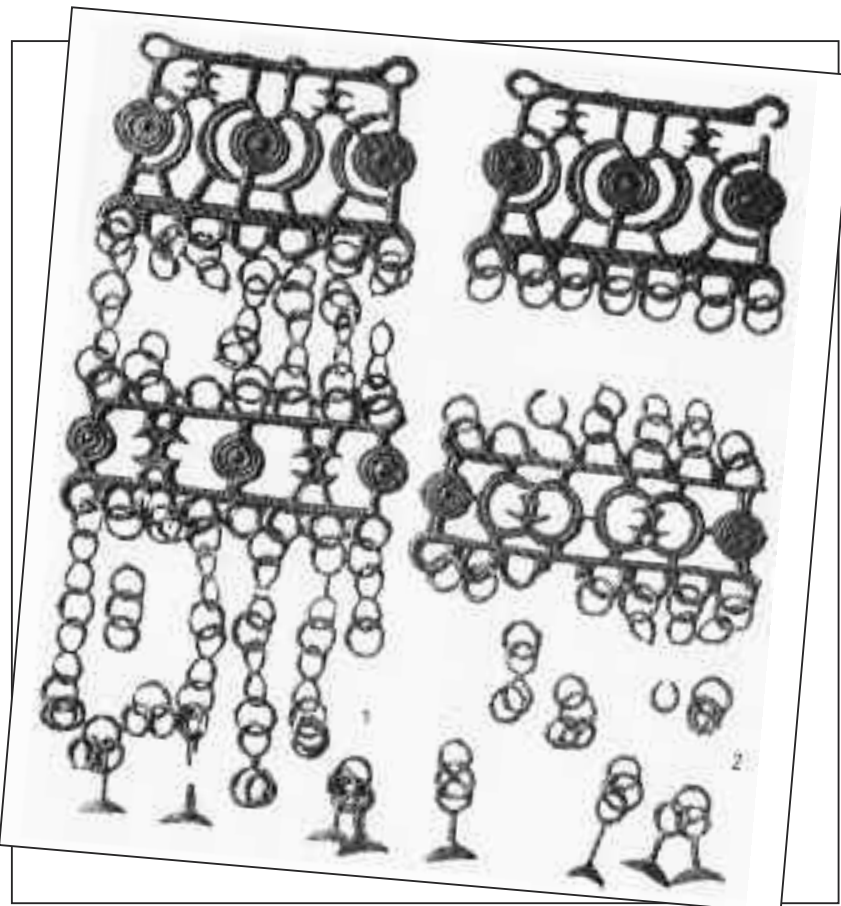
În campania de cercetări cu detectorul de metale realizată în acest an au fost descoperite câteva podoabe, ajunse în pământ ca urmare a pierderii lor de către proprietari pe suprafața așezărilor fortificate de la Căuaș și Andrid. Descoperirea noilor obiecte completează descoperirile din anii precedenți. Podoabele pierdute pe suprafața centrelor tribale ale vremii vin să ofere date subtile asupra rolului important jucat de aceste centre de putere în istoria mai multor secole din milenii II și I î. de Hr.

În acea perioadă teritoriile sătmărene erau angrenate într-un intens flux comercial, controlat de elitele locale printr-un lanț de fortificații ce supravegheau vadurile de traversare a văilor mlăștinoase. Prin acest flux comercial erau vehiculate resurse naturale și mărfuri între Transilvania și Europa Centrală, iar pe o scară mai largă, între Orient și zona nordică a continentului european. Oportunitatea de a tranzita și tranzacționa resursele minerale din Carpați, bogăția resurselor alimentare din regiune, au asigurat un profil dinamic, întreprinzător, pentru zona Sătmărulei, dar și pentru alte regiuni din vestul României. Acest profil întreprinzător a fost valorificat constant de aceste regiuni pe parcursul istoriei, în contextul unor modificări majore, în domeniul politic, economic și tehnologic, care a impus variații majore în dinamica fluxurilor comerciale la scară regională, continentală și, în ultimele secole, la scară globală.

Pentru o percepție mai completă a descoperirilor recente de la Căuaș și Andrid este necesară o contextualizare sumară, în cadrul general al epocii în care se desfășoară. Pe parcursul mileniului II î. de Chr. și în primele secole ale mileniului I î. de Hr. în spațiul carpatic avem o dezvoltare a societății într-un ritm exploziv, ce iese în evidență într-o comparație cu alte regiuni de pe continent. Se constată o creștere fără precedent a dezvoltării economice și a culturii materiale, pe fondul valorificării metalelor și a altor bogății din regiune. Noile condiții ale epocii și noile pretenții ale societății reclamau schimburi comerciale constante, iar rețelele prin care circula bogăția ajung să fie controlate și valorificate prin intermediul numeroaselor fortificații ce sunt construite în această perioadă, ca centre de putere și control. Zona carpatică se constituie ca o placă turnantă a schimburilor dintre Orient și spațiul european, fapt pentru care pe toate rutele de circulație se construiesc un număr mare de fortificații. Pentru a ilustra rolul important al regiunii carpatice la scară continentală este suficient a arăta că pe parcursul ultimelor secole ale mileniului II î. de Hr., în preajma Carpaților Apuseni, avem cele mai mari descoperiri din Europa, evidențiate sub forma a trei tipuri de ansambluri arheologice: 1) așezarea fortificată cu suprafața cea mai mare de pe continent, 2) cel mai mare tezaur de aur și 3) cea mai mare descoperire de obiecte de bronzuri. Această asociere de elemente superlative nu este întâmplătoare, cele trei descoperiri se asociază între ele, asigurând baze pentru a arăta că civilizația din Carpați a ajuns la un nivel cu totul special.

Așezarea fortificată de la Cornești

La Cornești (jud. Timiș) a fost ridicată cea mai extinsă așezare fortificată din Europa, așezare care atinge o suprafață de 1765 ha. Este o suprafață imensă și pentru prezent, dat fiind că măsoară echivalentul a 40% din suprafața actuală ocupată de

Lanț accesoriu vestimentar format din pandantive descoperite la Căuaș și Andrid

orașul Timișoara. Sistemul de fortificație format din patru incinte, măsoară nu mai puțin de 33 km. Dimensiunile fortificației de la Cornești a impresionat dintotdeauna cercetarea istorică, ea face și azi obiectul unor proiecte europene de primă importanță. Fiind atât de impresionantă fortificația de la Cornești a stârnit imaginația înaintașilor noștri. Înainte de începerea cercetărilor arheologice, fortificația a fost apreciată a fi capitala avarilor sau ipotetic a fost legată de unul dintre cele mai celebre personaje date de bazinul carpatic, regele hun Attila. În ultimele campanii de cercetare au ieșit la lumină tot mai multe date referitoare la situl arheologic de la Cornești. Așezarea a fost construită în jurul anului 1400 î. de Hr. și a durat până în secolul al 11 î. de Hr. Sunt cercetate încă motivațiile și mecanismele sociale care au dus la ridicarea unei astfel de construcții. Însă deja cunoaștem că fortificația de la Cornești nu trebuie privită ca o „minune” inexplicabilă a istoriei. Ea face parte dintr-un mediu cultural evoluat care a permis dezvoltarea unor astfel de fortificații. În regiunea Banatului au fost descoperite mai multe fortificații ce controlează rutele de circulație din acea vreme. De dimensiuni impresionante este fortificația de la Sântana, care controlează Valea Mureșului și fortificația de la Csanádpalota (în apropiere de Cenad, jud. Arad), ultima fiind considerată cea mai mare lucrare preistorică realizată pe teritoriul Ungariei. Cercetările tind să arate că bazele acestor dezvoltări deosebite pe care le-au atins fortificațiile din Banat se bazează atât pe resursele alimentare bogate din zonă și, mai ales, pe resursele minerale ale Transilvaniei care erau prelucrate și tranzitate spre câmpie.

În Transilvania au fost descoperite cele mai mari ofrande metalice din Europa

Cea de-a doua descoperire grandioasă legată de epoca bronzului, a fost realizată la Uioara de Sus (jud. Alba). Aici în anul 1900 a fost descoperită cea mai mare ofrandă preistorică de pe continentul eu-

ropean. La Muzeul din Cluj au fost transportate cu căruțele o cantitate de peste 1100 kg de metal, reprezentată de arme, unelte, podoabe, accesorii vestimentare sau lingouri de metal brut. Îngroparea de ofrande este o obicei prezent pe o mare suprafață a continentului european, motivația fenomenului fiind atât religioasă cât și socială. Prin îngroparea darurilor oferite zeilor se urmărea obținerea grației și ajutorului divin. În același timp, în cadrul festivităților în care erau donate aceste ofrande, elitele se erijau în mijlocitori ai comunității în relația cu zeii. Festivitățile religioase organizate de elite aveau menirea de a ține unite comunitățile în jurul unor credințe și tradiții și implicit, în jurul liderilor ce le organizau. Ofranda impresionantă de la Uioara de Sus nu trebuie privită ca un caz izolat și inexplicabil. Pe teritoriul Transilvaniei au fost îngropat și alte mari ofrande metalice, care, de fapt ocupă primele locuri din topul descoperirilor de acest gen. Este cazul descoperirilor ardelenice de la Spálnaca (jud. Alba), Gușterița (jud. Sibiu), Dipșa (jud. Bistrița-Năsăud) și Bicaz (jud. Maramureș). Istoricul Mircea Rusu care s-a ocupat cu acest fenomen a subliniat legătura între aceste descoperiri și prezența în imediata lor apropiere a unor importante zăcăminte de sare (Ocna Mureș, Ocna Sibiului, Sărățel și Ocna Șugatag). După exemple din lumea greacă dimensiunile mari ale acestor ofrande i-au făcut pe unii istorici să le considere ca îngropări ale unor acumulări tezaurizate la temple. Proveniența eclectică a obiectelor poate sugera depunerea ofrandelor de către persoane ce ajung în zona salinelor sălmărene, venind din regiuni diverse ale Europei central-orientale.

În regiunea de la vest de Munții Carpați, zonă înțesată de o vastă rețea de fortificații, au fost descoperite cele mai numeroase descoperiri de aur din preistoria europeană. În sudul acestei regiuni, în localitatea Hinova (județul Mehedinți) a fost realizată și cea mai mare descoperire de piese de aur. Greutatea totală a descoperirii realizată în anul 1980 se apropia de cinci kilograme, fiind formată dintr-un număr de peste nouă mii de podoabe și accesorii vestimentare. Numeroase descoperiri de

aur sunt prezente pe întreaga suprafață a Câmpiei de Vest, una dintre cele mai mari fiind descoperită chiar lângă așezarea fortificată de la Căuaș. Aceasta cuprindea un număr de șase bare de aur indoite, sub formă de brățări, bare ce împreună aveau o greutate de aproximativ un kilogram.

Fortificația de la Căuaș și piesele metalice pierdute în ea

Nu este întâmplător că ofranda de aur de la Căuaș a fost descoperită în apropierea unei așezări fortificate pe care recente cercetări o prezintă ca pe una dintre cele mai spectaculoase așezări fortificate din spațiul carpatic. Rolul său de centru tribal a fost sugerat deja de bogăția pieselor descoperite în ea sau în zona sa de control. Între acestea poate fi menționată splendida spadă decorată de la Ghenci. Recentele prospecțiuni au arătat că așezarea de Căuaș este mult mai complexă decât s-a imaginat. Deoarece în interiorul său construcțiile respectă un plan urbanistic prestabilit este evident că ea a fost construită în cadrul unui plan strategic tribal, cu scopul înființării unei capitale într-o regiune apărută strategic, pe o insulă din valea mlăștinoasă a Ierului. Atât cantitatea mare de aur transilvănean descoperită în apropierea centrului politic de la Căuaș dar și alte vestigii din interiorul așezării vin să susțină rolul său în contextul politic și economic al vremii. Așezarea de la Căuaș este poziționată într-un lanț de alte fortificații care controlau comerțul dinspre Transilvania spre câmpie, printre ele fiind de amintit centrele de la Dej, Bozna (în zona „Porților Meșene”), iar în aval, pe Crasna și Valea Ierului, fortificațiile de la Șimleul Silvaniei, Derșida, Căuaș și Andrid. Contextul construirii și dezvoltării acestor fortificații are loc în sec. 12 - 9 î. Hr., context în care se constată declinul fortificațiilor din Banat și Câmpia Mureșului. Recentele cercetări de la Băile Figa (zona Beclean) au arătat că pe parcursul mileniului II și I î. de Hr. minele de sare din nordul Transilvaniei erau exploatate la o scară industrială, fiind evident că erau depășite nevoile locale și erau livrate cantități mari spre comercializare.

Noile descoperiri metalice din interiorul acestor așezări fortificate de la Căuaș și Andrid vin să arunce o nouă lumină asupra rolului pe care l-au avut teritoriile sătmărene în contextul schimburilor economice și comerciale din Europa. Pe suprafața acestor așezări au fost descoperite câteva pandantive în formă de clepsidră și pandantivele trapezoidale, împreună cu un număr mare de verigi metalice. Acestea provin de la garniturile complexe de lanțuri ce erau purtate ca accesorii vestimentare în cadrul unor costume feminine sumptuoase. Complexitatea și raritatea acestor bijuterii i-a determinat pe arheologi să aprecieze că aceste garnituri de lanțuri au fost purtate de personaje feminine aflate în vârful ierarhiei sociale. Piese centrale de la aceste costume, respectiv pandantive ajurate circulare au apărut recent în ofrandele descoperite la Pîr și Ciumești și sunt prezente în număr relativ mare tocmai în marile ofrande de bronzuri descoperite în zona salinelor sălmărene. Trebuie spus însă că aceste piese au zona de maximă concentrare în zona cuprinsă între lacul Balaton și Balcanii vestici, iar descoperirile sătmărene, împreună cu cele aflate mai la vest în zona vadurilor de trecere a Tisei marchează traseul de vehiculare a acestor piese.

Problematica pe care o pune vehicularea unor podoabe ale elitelor feminine preistorice pune într-o lumină mai complexă schimburile de obiecte ce au loc între Transilvania (împreună cu traseul spre vadurile Tisei) și zona ce cuprinde vestul Pannoniei, zona sud-alpină și regiunea nord-

vest balcanică. Noile descoperiri tind să arate că nu mai poate fi vorba doar de mobilitatea unor obiecte ale elitelor care au circulat haotic în cadrul unor schimburi reciproce de daruri. Aceste noi descoperiri, asociate cercetărilor din salinile din nordul Transilvaniei pun problema unor ample strategii sociale menite a controla circulația sării, metalelor și a altor mărfuri, comerț în care populația preistorică sătmăreană era profund angrenată.

Istoria Sătmărulei, strâns legată de valorificarea resurselor transilvănene

Fără a insista asupra unui subiect complex, dorința, capacitatea și vocația ținuturilor sătmărene de a valorifica la distanță resursele sunt evidențiate pe parcursul vremurilor istorice. Sunt de amintit doar vămile de sare de pe Valea Ierului și din zona orașului Satu Mare, a căror importanță de prim rang este pe deplin subliniată de documentele medievale. Pentru perioada antică prin teritoriile sătmărene a trecut marfa care intra în Imperiul Roman prin poarta cea mai importantă a provinciei Dacia, Porolissum. Importanța orașului de la frontiera nordică este evidențiată de faptul că el a dat numele provinciei (Dacia Porolissensis), cu intenția clară de a sublinia importanța orașului în economia regiunii și probabil în constituirea finanțelor imperiale. Valențele comerciale din antichitate ale Văii Someșului ies în evidență recent la Medieșu Aurit. Centrul ceramic de acolo, cel mai mare din Europa Barbară, produce exclusiv vase mari de provizii. Aceste vase mari cu o capacitate de 100-200 l nu pot fi privite decât ca recipiente-ambalaj în care anumite produse, probabil carne sărată, erau livrate armatei romane. Merită a fi remarcat că orașele și centrele nobiliare de pe teritoriul Sătmărulei s-au constituit pe rutele comerciale ce leagă Transilvania de centrul și nordul continentului european, lângă ele existând vechi târguri ce capacitateau interese comerciale. Este cazul orașului liber Satu Mare dar și a marilor domenii de la Carei, Tășnad, Medieșu Aurit și Arduș. Trebuie subliniat că vocația de centre regionale a acestor localități este dată de faptul că sunt poziționate strategic pe rute comerciale, fapt ce face să nu fie întâmplătoare prezența pe suprafața lor a unor vechi centre de putere, ce se manifestă încă din vremurile preistorice. Trebuie amintit că destinul Sătmărulei era strâns legat de resursele minerale din Transilvania până în vremuri foarte recente, atâta vreme cât cea mai mare întreprindere industrială din județ, uzina Unio, era furnizorul principal al industriei miniere.

În încheiere doresc să scot în evidență că aprecierile referitoare la istoria antică și medievală a Sătmărulei le-am realizat pe baza cercetărilor întreprinse de colegii Robert Gindele și Péter Szócs. Deoarece în aceste zile se împlinesc 20 de ani de la momentul angajării la Muzeul Județean Satu Mare (14 iulie 1997), le doresc: Spor la muncă și multe succese în continuare! Îndeplinirea dezideratului exprimat în urmă două decenii, acela de a aduce un suflu nou în cercetarea trecutului sătmărean, rămâne la aprecierea specialiștilor din țară și străinătate și, în primul rând, a sătmărenilor iubitori de istorie, cărora le dedic acest articol.

(În numărul viitor vor fi prezentate noile interpretări pe care le aduc piesele preistorice de vestimentație feminină descoperite pe teritoriul județului nostru la problematica legăturilor comerciale ale regiunii și la strategiile sociale dezvoltate pentru a le controla)

Dr. Liviu Marta,
arheolog la Muzeul Județean Satu Mare

În noiembrie 1933, recent emigrat în SUA, Albert Einstein află de cercetările lui Tesla asupra fisiunii nucleare și caută să-l cunoască. Apropierea se face cu ajutorul unui tânăr reporter științific, Kenneth Sweasy, care se prezintă la Tesla cu o scrisoare de recomandare din partea lui Einstein. Tesla avea 75 de ani, în 1931, când primește scrisoarea lui Einstein. Cu prilejul sărbătoririi aniversării sale, el mărturisește că lucra la o nouă sursă de energie, informație care-l incită pe Einstein spre a-l cunoaște.

MAGAZIN

Nicolae Tesla, părintele ingineriei electrice moderne, prefera să trăiască izolat

Geniul ura senzația atingerii bijuteriilor și avea un "dezgust puternic împotriva cerceilor femeilor"

Nicolae Tesla este considerat "părintele" internetului, fiind savantul care a inventat ingineria electrică modernă, motorul electric, radarul, radioul și razele X. În ciuda gândirii sale sclipoase, Tesla suferea de diferite afecțiuni obsesiv-compulsive.

Mulți istorici au afirmat că mintea scriitorului era copleșită de manie. Tesla dormea foarte rar, el susținând că ar fi dormit în jur de două ore pe noapte și că odihna ocazional îl ajuta.

Tesla ura senzația atingerii bijuteriilor și avea un "dezgust puternic împotriva cerceilor femeilor." Acesta nu atingea părul altei persoane "decât dacă ar fi amenințat cu un pistol," spunea el. Unul dintre cele mai extreme comportamente ale lui Tesla era legat de la porumbel alb, despre care credea că poate comunica cu el. "Erau momente în care era în centrul atenției și momente în care părea că își dorește să stea singur într-o cameră de hotel întunecată," a afirmat W. Bernard Carlson, autor al cărții Tesla: Inventor of the Electrical Age.

A realizat una dintre cele mai mari invenții: comunicarea fără fir

Geniul înăscut și tenacitatea sa l-au ajutat să realizeze una dintre cele mai mari invenții: comunicarea fără fir și a energiei nelimitate. La începutul anului 1893 a dovedit posibilitatea comunicării prin unde radio cu ajutorul dispozitivelor sale, o barcă controlată de la distanță și un telefon fără fir, cu 70 de ani anterior intrării în circulație a telefoanelor fără fir.

Lipsa finanțării a dus la decăderea unuia dintre cei mai mari inventori

În 1904, Tesla scria că atunci când ideea sa va fi aplicată "Pământul se va transforma într-un creier uriaș, capabil să ră-

Geniul Tesla, originar din România, obișnuia să-și petreacă cea mai mare parte a timpului singur, deoarece, după cum a mărturisit, acest lucru îl ajuta să se concentreze

pundă oricărei părți a acestuia". Însă, din lipsă de fonduri, proiectul lui Tesla a fost suspendat, factor care a dus la decăderea unuia dintre cei mai mari inventori.

La vârsta de 86 de ani, Tesla a murit singur în camera 3327 dintr-un hotel din New York. Acesta a rămas singur pe tot parcursul vieții, afirmând că acest lucru l-a ajutat să rămână concentrat.

Originile românești ale lui Tesla

Henri Coandă îl prezintă pe marele inventator Tesla ca român bănățean din Banatul sârbesc, dar realitatea era că prietenul său Nicolae era istro-român din Croația. Când zici Nicolae Tesla, te gândești la istro-românul devenit cetățean american, omul de știință și inventatorul prolific în domeniul electro și radiotehnicii, descoperitorul câmpului magnetic învârtitor (simultan cu italianul Galileo Ferraris, 1847-1897). Tot el a inventat și sistemul bifazat de curent electric alternativ și a studiat curentul de înaltă frecvență. El

a construit primele motoare asincrone bifazate, generatoarele electrice, transformatorul electric de înaltă frecvență etc. În atomistica, a cercetat fiziunea nucleelor atomice, cu ajutorul generatorului electrostatic de înaltă tensiune. Noi, românii, am uitat să-l comemoram la 140 de ani de la naștere, când Tesla a fost pomenit doar, într-o scurtă comunicare de 15 minute la Academie, de prof. N. Leonăchescu.

Invenția fenomenului "câmp electric învârtitor" se naște în 1882 la Budapesta, dar imediat, în baza unei recomandări, Tesla pleacă la Paris, unde este angajat la "Compania continentală Edison". Aici, modifică dinamo-mașina Edison. În cadrul aceleiași companii, construiește centrala electrică Strasbourg. Deși i se promisese 25.000 dolari la încheierea dificlei lucrări, a fost frustrat de gratificații. Unul din asistenții lui Edison, Charles Bechlore, îi propune să emigreze în America și îi dă o scrisoare de recomandare pentru Edison personal (1884). După unele peripecii (i s-au furat banii în gara Le Havre), se adresează proprietarului vasului, care îi înțelege situația (biletul și locul îi aparțineau, fiind nominalizat), și pe baza documentului de bord este primit și astfel, fără bilet, ajunge la New York, unde se prezintă la Edison. Este primit cu dificultăți și răceală, dar în baza recomandării scrise, este angajat în atelierele companiei, ca inginer-electrician pentru repararea motoarelor și generatoarelor de curent continuu Edison.

O situație neprevăzută îl face să se remarce în mod deosebit (1885). Transatlanticul Oregon, dotat cu generator Edison, care se defectase, trebuia să plece spre Europa la data fixă; avea toate locurile vândute și întârzierea le-ar fi adus armatorilor mari pagube. Firma lui Edison îl însărcinează pe Tesla să repare scurt-circuitul generatorului, cauza pe care o descoperă în spirele înfășurării bobinei și o remediază, rebobinând-o în 20 de ore. Edison îi promisiuse un premiu de 50.000 dolari dacă defecțiunea este îndepărtată în timp util plecării vasului la data prenotată. Nava pleacă la timp, dar promisiunea premiului se transformă în explicații: fusese o glumă.

Nici alte gratificații promise, de exemplu pentru perfecționarea generatoarelor și motoarelor electrice Edison în 24 de variante, înzestrate cu un regulator și un nou tip de întrerupător, nu i se acordă. Edificat asupra conduitei lui Edison, Tesla va lucra de acum înainte pe cont propriu și va realiza definitivarea sistemului sau original, bazat pe curenți alternativi polifazați. Treceera timpului îi dă dreptate lui Tesla în competiția sa cu Edison și treptat, teza sa privind curentul alternativ se impune.

Din primăvara lui 1885, mândrul Tesla refuză să mai colaboreze cu Edison și lucrează independent, înființându-și propria firmă, "Tesla Arc Light Company".

Albert Einstein și-a dorit să-l cunoască

În noiembrie 1933, recent emigrat în SUA, Albert Einstein află de cercetările lui Tesla asupra fisiunii nucleare și caută să-l cunoască. Apropierea se face cu ajutorul unui tânăr reporter științific, Kenneth Sweasy, care se prezintă la Tesla cu o scrisoare de recomandare din partea lui Einstein. Tesla avea 75 de ani, în 1931, când primește scrisoarea lui Einstein. Cu prilejul sărbătoririi aniversării sale, el mărturisește că lucra la o nouă sursă de energie, informație care-l incită pe Einstein spre a-l cunoaște. Tesla se ocupa de câmpurile gravitaționale (asemenea celui electromagnetic). Einstein ia cunoștința de articolul savantului roman din "Scientific American," bazat pe experiențele efectuate la instalația sa de la Institutul Tehnologic din Massachusetts (1934), pentru obținerea tensiunilor înalte, cu ajutorul unui generator Van den Graaf, destinat cercetării nucleului atomic.

În primăvara lui 1898, Tesla demonstrează public dirijarea prin radio, la mare distanță, a unui vas fără echipaj. Experiențele au fost efectuate în largul mării, în apropiere de New York.

Nicolae Tesla moare la New York, în noaptea de 7-8 ianuarie 1943 și este înmormântat la 12 ianuarie. O covârșitoare personalitate care a marcat două secole prin geniul său.

2,1 miliarde de oameni nu au încă acces la apă sigură de băut

Aproape o treime din populația lumii nu are acces la apă de băut necontaminată și peste jumătate duce lipsă de toalete adecvate, ceea ce crește riscul de transmitere a unor boli, se menționează în primul raport global al ONU privind problemele globale cu instalațiile sanitare dat publicității miercuri, relatează DPA.

Organizația Mondială a Sănătății (OMS) și UNICEF recunosc în acest raport că miliarde de oameni au obținut acces la apă potabilă și instalații sanitare din 2000 încoace. În același timp, agențiile ONU atrag atenția asupra faptului că nu toate aceste servicii furnizează apă curată sau instalații sanitare igienice.

În prezent există 2,1 miliarde de oameni care nu au acces sigur și imediat la resurse de apă și 4,5 miliarde nu dispun de instalații sanitare gestionate corespunzător. Problema este una acută în special în mediul rural, au descoperit cercetătorii.

"Apă potabilă, instalații sanitare sigure și igiena în locuințe nu ar trebui să fie un privilegiu doar al celor bogați sau care trăiesc în centre urbane", a declarat directorul general al OMS, Tedros Adhanom Ghebreyesus. Instalațiile sanitare necorespunzătoare contribuie la răspândirea bolilor diareice precum holera și dizenteria, dar și a hepatitei și febrei tifoide. În fiecare an, peste 360.000 de copii sub vârsta de cinci ani mor de diaree, notează raportul.

Africa sub-sahariană se confruntă cel mai mult cu lipsa apei sigure de băut. Mai puțin de una din patru persoane are acces la apă curată în această regiune a lumii.

În întreaga lume, 892 de milioane de persoane sunt nevoite să-și facă nevoile în aer liber pentru că nu au toalete. Această problemă este răspândită în mod special în Asia centrală și de sud, dar există tendințe asemănătoare și în alte regiuni ale lumii. "Datorită creșterii populației, defecarea în aer liber ia amploare în Africa sub-sahariană și Oceania", mai notează raportul.

Prima teleportare de pe Terra

Cercetătorii din China au reușit să teleporteze un foton de pe Terra către un satelit aflat la 500 de km depărtare. Acesta ar putea fi un proces important al stabilirii unei rețele de internet cuantice la scală globală. În 1990, cercetătorii speculau posibilitatea teleportării cu ajutorul fizicii cuantice. De atunci procesul a devenit o operațiune standard în laboratoarele de optică cuantică din lume, informează Futurism. În urmă cu un an, două echipe de experți au realizat două experimente de teleportare cuantică în afara laboratorului.

În prezent, cercetătorii din China au dus procesul la un alt nivel, au reușit să transmită cu succes un foton de pe Pământ către un satelit care orbitează la peste 500km de pământ. Satelitul Micius este un fotoreceptor extrem de sensibil capabil să detecteze stările cuantice ale fotonilor transmiși de la sol. Micius a fost lansat pentru a le permite cercetătorilor să testeze diferite aspecte tehnologice și cuantice, inclusiv inseparabilitatea cuantică, criptografia sau teleportarea. Teleportarea este primul rezultat din cadrul experimentelor. Pentru lumea științifică reprezintă o dublă premieră: transportarea primului obiect de pe pământ în orbită și utilizarea primului satelit legat la o rețea cuantică de la sol. Astfel a fost doborât recordul de distanță al inseparabilității cuantice.

"Teleportarea pe distanțe lungi este un element fundamental al protocolului din cadrul rețelelor cuantice la scală largă," afirmă echipa din cadrul MIT. „Experimentele anterioare de teleportare au fost limitate la o distanță de 100 de kilometri," adaugă cercetătorii.

Pagină realizată de Mirela Filimon

Campania împotriva imigrației ilegale creează probleme în Suedia

Suedia și-a intensificat campania împotriva imigranților ilegali după ce în aprilie un solicitant de azil uzbec căruia i-a fost respinsă cererea a ucis cinci oameni la Stockholm. Acest lucru a creat însă preocupări că va crește numărul imigranților împinși în zona subterană, relatează joi agenția Reuters.

În ultimele luni, poliția a organizat acțiuni de anvergură de verificare a documentelor de identitate în locurile unde lucrează de multe ori imigranți și a descoperit lucrători fără acte, ceea ce le-a transmis un avertisment angajatorilor și a generat dezbateri aprinse într-o țară tolerantă prin tradiție față de imigranți. În mai a avut loc cel mai mare raid de acest gen, când câteva zeci de ofițeri au descins la un șantier din Stockholm și au arestat nouă indivizi, alți 40 reușind să fugă.

La 7 aprilie, în jurul orei locale 15:00 (13:00 GMT), Rahmat Akilov, în vârstă de 39 de ani, lucrător în construcții, a intrat în plin cu un camion într-o mulțime de pietoni, cu o viteză de 100 km/oră pe Drot-

tingatan, o zonă pietonală și comercială printre cele mai aglomerate din capitala suedeză, omorând cinci oameni. Akilov se ascundea de autorități după ce cererea de azil i-a fost respinsă. După atentat, premierul suedez Stefan Lofven a respins orice concesie față de solicitanții de azil respinși. Agenția suedeză pentru migrație estimează că 10.000 de solicitanți de azil vor alege să "dispară" în fiecare an, în loc să fie expulzați. În prezent, până la 50.000 de imigranți fără acte lucrează în hoteluri, restaurante, transporturi și construcții în Suedia. Ministrul muncii, Morgan Johansson, a subliniat că nu poate fi acceptată apariția unei "piețe a muncii duble, în care un grup tot mai numeros trăiește la periferia societății, dar rămâne în Suedia". Potrivit ministrului, acest lucru "crește și riscul ca imigranții ilegali să cadă victimă exploatarei". În această situație, o soluție este de a intensifica verificările la angajatori, a explicat Johansson. Deși unele mici afaceri se bucură să găsească mână de lucru ieftină în rândurile imigranților, responsabilii guvernamentali și economiștii sunt preocupați că economia subterană subminează modelul economic suedez, cu alocațiile

sale sociale generoase și salariile sale mari, bazate însă pe o rată înaltă a productivității și pe una din cele mai ridicate fiscalități din lume.

Suedia, care are 10 milioane de locuitori, se considera nu demult "o superputere umanitară", primind cu brațele deschise imigranți care fugeau de conflictele din Orientul Mijlociu și Africa. Această atitudine pare însă să se fi schimbat. Un studiu din acest an al Universității din Goteborg arată că 52% dintre suedezi susțin scăderea numărului de refugiați acceptați și doar 24% se opun, în timp ce acum doi ani aceste procente erau relativ egale, 40% și 37%.

Mai mult, partidul antiimigrație Democrații Suedezi a ajuns pe locul doi în preferințele de vot ale alegătorilor, bucurându-se de sprijinul a circa o cincime dintre aceștia. Partidul Social-Democrat, care câștigă consecvent alegerile suedeze încă din 1917 și în prezent guvernează alături de ecologiști, a fost nevoit să-și echilibreze platforma tradițională de stânga cu necesitatea de a înăspri legislația cu privire la imigrație. În pofida susținerii politice acordate campaniei antiimigrație, punerea în practică a expulzării se dovedește o mi-

siune grea pentru poliție. Între ianuarie și aprilie, au fost expulzate mai puțin de 600 de persoane, cu o treime mai puțin față de aceeași perioadă a anului trecut.

Agenției pentru imigrație i s-a solicitat suplimentarea de paturi pentru imigranți

O parte din cei reținuți în urma raidurilor au fost eliberați din cauză că centrele de detenție sunt pline, iar unii nu pot fi expulzați pentru că nu au pașapoarte care să le dovedească țara de origine sau pentru că țările de unde provin refuză să-i accepte. Guvernul suedez nu a dezvoltat câți imigranți ilegali sunt ținuți în aceste centre, precizând doar că sunt în jur de 360 de paturi și că de regulă cei care trebuie expulzați sunt repatriați în trei săptămâni. Guvernul a solicitat agenției pentru imigrație să asigure încă 100 de paturi, iar bugetul poliției a fost suplimentat anul acesta cu 800 de milioane de coroane (95 milioane de dolari) pentru susținerea campaniei antiimigrație, ceea ce însă, potrivit unor înalți responsabili din poliție, nu este suficient.

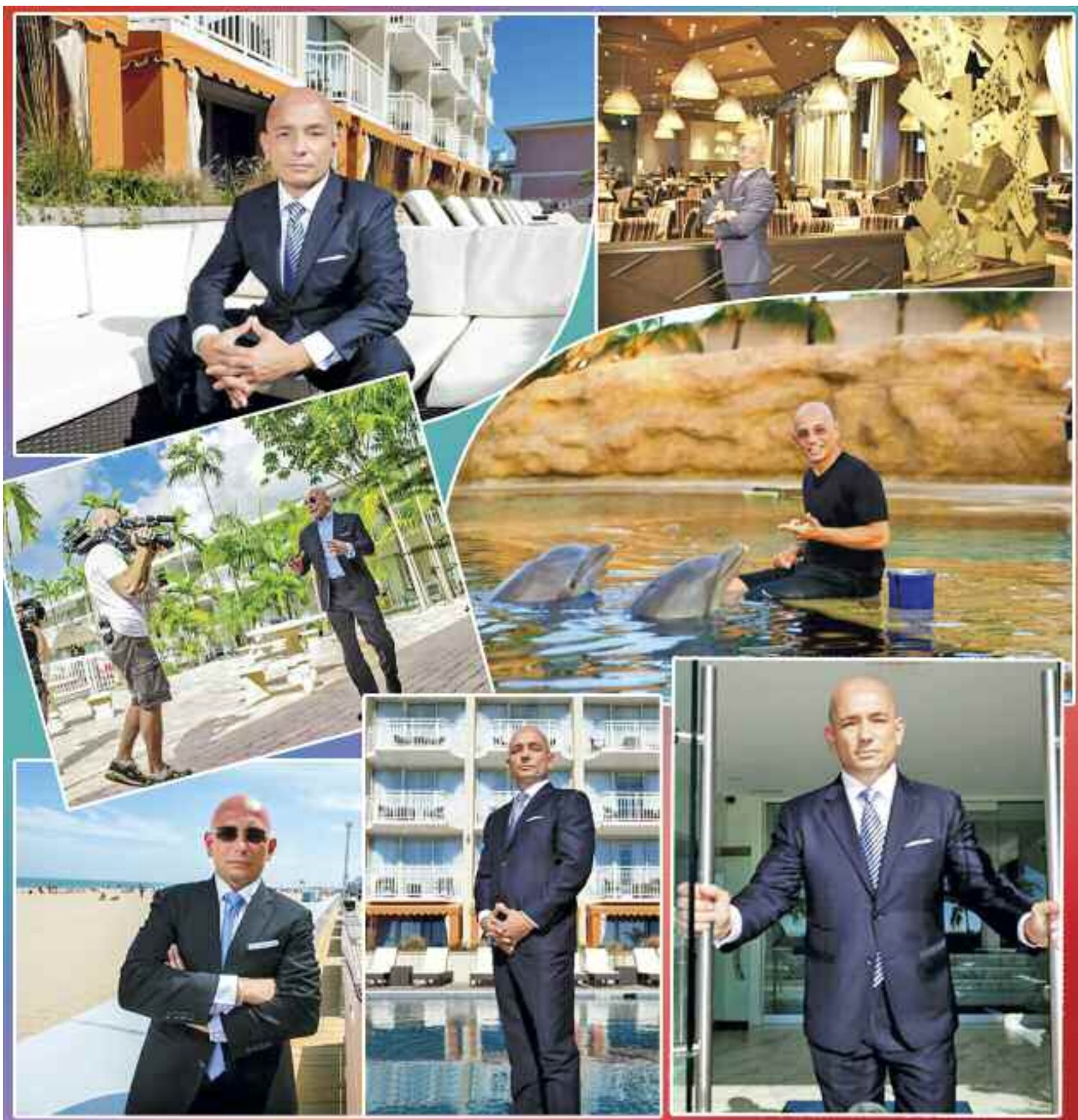
Nimic nu este imposibil pentru Anthony Melchiorri

Cu o experiență de 25 de ani în managementul hotelier, Anthony Melchiorri și-a creat un stil aparte de a coordona o echipă, fiind răspunzător de readucerea în atenție a unor hoteluri emblematice din New York, ca The Plaza, The Algonquin și The Lucerne. În anul 2012, după succesul obținut în diferite poziții de vârf în industria hotelieră, a decis să pătrundă în lumea televiziunii, folosindu-și abordarea sinceră și extrem de practică a problemelor în ineditul reality show „Hotel Impossible”, în care încearcă să ajute proprietarii unor unități hoteliere să iasă din faliment.

De-a lungul carierei sale, Melchiorri (52 de ani) a fost apreciat pentru talentul său de a recunoaște oportunitățile și de a-i inspira pe alții să profite de ele. „Singura limitare în afaceri, și în viață, este lipsa de imaginație.” Tocmai imaginația lui a dus la crearea uneia dintre cele mai populare producții de pe Travel Channel, el fiind creatorul și gazda emisiunii „Hotel Impossible”, ajunsă la sezonul al optulea și la peste 100 de hoteluri reamenajate. „Industria hotelieră este foarte puțin înțeleasă de public și am vrut să-i fac pe oameni conștienți de ceea ce se întâmplă în spatele scenei. Am simțit că dispun de experiența necesară pentru a învăța pe oameni, rând pe rând, și astfel să am posibilitatea să ajung în casele a milioane de telespectatori.” Oferindu-le sfaturi valoroase, el îi ajută pe proprietarii hotelurilor să rezolve cele mai presante probleme ale lor, începând de la dotări învechite, până la serviciile oferite clienților, pentru a putea deține un hotel profitabil. „Emisiunea mea își propune să salveze afacerile acestor oameni și să-i ajute să-și câștige existența, totul în doar patru zile cât sunt acolo cu echipa mea. Am refăcut mai multe hoteluri în cariera mea și am vrut să-i ajut și pe cei care nu găsesc o cale de ieșire sau care nu au mijloacele și expertiza necesară pentru a ieși dintr-o situație problematică.” Scopul suprem al lui Anthony este excelența în tot ceea ce face. „În industria ospitalității și cea a turismului, totul contează. Niciun detaliu nu este pierdut din vedere. Simți când totul este așa cum ar trebui să fie.”

Abordarea lui „fără scuze” pentru managerii de hoteluri din emisiune, dar și în afara ei, își poate găsi originea în trecutul său militar, în cei cinci ani petrecuți în armată ca ofițer de protocol în Forțele Aeriene Americane. Melchiorri, care a obținut diploma de licență în administrarea afacerilor la Centrul de studii Park University din Baza Whiteman Air Force, datorează universității faptul că a reușit să-și realizeze visul de a-și finaliza studiile. „Aveam un program infernal, muncind toată ziua la baza militară și apoi la sfârșit de săptămână la Hotelul Embassy Suites din Overland Park, Kansas. A fost incredibil pentru mine că cei de la Universitatea Park au oferit cursuri pentru militari chiar în cadrul bazei. Pur și simplu nu pot înțelege de ce nu ar profita cineva de această oportunitate. Pentru mine a fost de neprețuit. Când am plecat din armată, aveam deja diploma de studii și am avut posibilitatea să-mi încep cariera în afaceri.” Și ce carieră avea să urmeze.

După anii petrecuți în armată, Melchiorri a revenit în New York, la Embassy Suites din Times Square. Visul său era să lucreze la hotelul The Plaza, pe Fifth Avenue. În mai puțin de un an a obținut un loc de muncă acolo, ca manager de noapte, iar în patru ani de zile a reușit să devină responsabil al operațiunilor de la recepție. Începând cu acel post, a reușit să aibă ocazia să contribuie la re poziționarea unora dintre cele mai deosebite unități hoteliere din Statele Unite. „Momentul în care o fetiță a intrat pe ușa de

la Plaza și m-a întrebat «Domnule, unde este Eloise?» m-a făcut să realizez că cel mai important element în această industrie este clientul, indiferent de vârstă are, deoarece ei sunt cei datorită cărora există un hotel.” Desigur că întrebare fetiței nu a rămas fără răspuns, fiindcă la propunerea lui Melchiorri Plaza a creat „Turul Eloise”, pentru fanii personajului faimos seriei de cărți pentru copii. La 29 de ani, a fost numit director general al Hotelului Lucerne, în 1997. Sub conducerea sa, Lucerne a fost transformat într-o unitate de top din New York și selectat ca Best Service Hotel de „The New York Times Travel Guide”.

În 2005, a devenit director general la Algonquin Hotel, un loc istoric din New York, care la acea vreme era doar o umbră a ceea ce fusese în zilele sale de glorie. Algonquin a fost faimos în anii 1920 ca loc de întâlnire a celebrităților vremii, actori și scriitori, care veneau aici regulat pentru a lua prânzul la ceea ce avea să devină Masa Rotundă Algonquin. „A fost epicentrul culturii din New York, ceva despre care se vorbea în toată America.” După ce i-a convins pe proprietari

să închidă hotelul pentru 29 de zile, Melchiorri s-a ocupat de lucrările unei renovări complete în valoare de 15 milioane de dolari a clădirii, precum și de crearea unei noi imagini a hotelului. „Toată lumea a crezut că sunt nebun să închid hotelul.” Planul de renovare a inclus actualizarea camerelor, re poziționarea restaurantelor și obținerea unui rating mare în Ghidul Michelin. A condus mai multe campanii de imagine, iar una dintre ele – „un Martini de 10.000 de dolari” (care avea pe fundul paharului un diamant) – a câștigat premiul Asociației Internaționale Hospitality Sales & Marketing. „Nu este doar o revenire, ci unul dintre cele mai bune hoteluri din New York.” A urmat o perioadă perezcută la conducerea Nickelodeon Hotel and Resort, funcția de vicepreședinte a Tishman Hotels și aceeași funcție în cadrul New York Hotel Management Company. În această calitate și-a adus contribuția la dezvoltarea unui hotel cu 310 apartamente în Times Square.

După un astfel de parcurs, a decis să-și înființeze propria companie de consultanță și management hotelier, Argeo

Hospitality, în anul 2010. Iar imaginația lui bogată continuă să lucreze, compania lansând recent o nouă linie de produse pentru hoteluri care-i poartă numele.

Abilitatea sa, care a dus la transformări de succes ale unor hoteluri atât înainte, dar și după ce a apărut pe micile ecrane, a atras atenția în media de peste Ocean datorită expertizei în turism și a sfaturilor sale. A avut apariții în publicații ca „Forbes”, „The New York Times” sau „USA Today”, și a fost invitat în diferite emisiuni ca „The Today Show”, „Nightline” sau „The Rachel Ray Show”. Pentru a-și extinde expertiza și în domeniul dezvoltării afacerilor, Anthony lucrează în prezent la o carte a cărui titlu provizoriu este „Cum să-ți conduci afacerea ca un hotel de cinci stele”.

Cotele ridicate de audiență i-au adus două noi emisiuni pe care le găzduiește cu entuziasm. În „Hotel Impossible: Five-Star Secrets”, vizitează hoteluri de lux faimoase în toată lumea pentru a afla ce le face să fie cu adevărat excepționale. În emisiunea „Hotel Impossible: Show-down”, Melchiorri provoacă la competiție patru hoteluri boutique independente,

care trebuie să dovedească că au cele mai bune facilități și servicii pentru clienți, iar cel mai bun câștigă 25.000 de dolari. Emisiunile a căror gazdă este nu se folosesc de un scenariu, iar posibilitatea de a fi luat pe nepregătit nu este o problemă pentru Anthony. „Am trei lucruri care mă ajută: m-am născut în Brooklyn, am fost în armată și am condus hoteluri mulți ani la rând.”

Cunoscut pentru sfaturile sale sincere și extrem de utile, Melchiorri le-a vorbit studenților și absolvenților Universității Park despre succes și pasiune. „Indiferent cu ce vă ocupați, faceți-o cu pasiune. Eu am răzbit în armată fiindcă am vrut să-mi iasă totul bine. Am reușit să-mi termin studiile pentru că mi-am dorit și am fost recunoscător pentru această oportunitate. Am reușit în industria hotelieră deoarece mi-am dorit să ating excelență. Atât de mulți oameni au oportunități dar nu realizează și nu depun efortul pentru a profita de ele. Profitați de educația voastră. Depuneți munca necesară. Găsiți-vă pasiunea și universul va conspira împreună cu voi pentru succesul vostru.”